

சிவமயம்

கண்டாவளைக் கவிராயர்
சி.கு.கிருஷ்ண
“அழுதங்கா”
முசுமோட்டை.

கோப்பு வாயில்

கண்டாவளைக் கவிராயர்
திருவாறுங்கள்

வெளியீடு :-

குருகுலப் புகவர் வட்டம்
கிளிநூச் சி. (இலங்கை)

TITLE	"KOPUTA VAAYL" KANDAVALAI KAVIRAYAR
SUBJECT	THIRU VATANKAL
AUTHOR	KANDAVALAI KAVIRAYAR SETHARK RASIAH "AMUTHA SURABI" MURASUMODDALL (CEYLON)
PRESENT ADDRESS	"THILLAIVANAM" VIYASAR VERTHI THONIKKAL, VAVUNIYA
FIRST EDITION	PUTADDATHI NAVALATHI 1999
PRINTERS	S. THAMBI COMPUTER WORKS STATION ROAD, VAVUNIYA
PUBLISHERS	KURUKULAM PULAVAR VADDAM KILINOCHCHI
COPYRIGHT	Mr.K SETIVANAYAKI "AMUTHA SURABI" MURASUMODDALL
PRICE	Rs. 100/-

நாவின் பெயர்	:	கோபுர வாயில் கண்டாவணளக்கவிராயர்
உள்ளடக்கம்	:	திருவாரங்கள்
நூலாசிரியர்	:	கண்டாவணளக் கவிஞராயர் சித்தர். கு.இராசைசயா. “அமுதசுரபி” (மரசுமோட்டை.(இலங்கை)
தற்காலிக விலாசம் :-		“தில்லை வனம் ” வியாசர் வீதி, தோணிக்கல், வவுனியா.
முதற் பதிப்பு	:	புரட்டாதி நவராத்திரி 1999
அரசுகம்	:	S.தம்பி கண்ணி அச்சகம் ஸ்ரீரஷன் வீதி, வவுனியா.
வெளியீடு	:	குருகுலப் புலவர் வட்டம், கிளிநெராச்சி. “அமுதசுரபி ” (மரசுமோட்டை.(இலங்கை)
பதிப்புரிமை	:	திருமதி கு. சௌகநாயகி
விலை	:	100/-

1. கோணகுளத்தான் அருள் கூறுதலனே
2. கோணகுள விநாயகர் திருப்பள்ளிமுச்சி
3. திருத்தில்லைச் சிறப்பு
4. திருத்தில்லை
5. மதுரை யீணாட்சியம்மை
6. திருக்கெங்தூர்
7. திருப்பெருந்துறை
8. திரு வீழிமிழலை
9. திருப்பழனி
10. காசி கங்கை
11. திருவெற்றியூர்
12. சௌகாழி
13. திரு அண்ணாமலை
14. திரு அண்ணாமலை உச்சி
15. திரு இராமேச்சுரம்
16. செருக்கல் ஸ்ரீவிநாயகர்
17. திருக்கேதீச்சரம்
18. ஸ்ரீகூட்டிப்பரம்
19. நந்தன் புலம் நாகழுசணி பதிகம்
20. பொறிக்கடலை அம்பாள் திருப்பதிகம்
21. ஊழுறு பதிகம்
22. பரந்தன் ஜந்தாம் வாய்க்கால் வரசித்திவிநாயகர் திருவூஞ்சல்
23. முரசை ஊற்று விநாயகர் திருவூஞ்சல்
24. நல்லஹராண் பேரருணை நம்பு
25. திருக்கேதீச்சரப் பற்று
26. நாடும் பயிரிகள் நயக்க
27. கோணகுள விநாயகர் முறையீட்டுப் பதிகம்
28. பணிக்கன்குளம் விநாயகர் திருவூஞ்சல்
29. வெவுனியா வைரவபுளியபங்குளம் ஆதிவிநாயகர் திருப்பள்ளி எழுச்சி
30. ஆலைப் பாலை ஒன்றைப்பிடிஓ

சிவமயம்

இலங்கை மெய்கண்டார் ஆதீனம் இளைப்பாறிய
குருதொண்டு முதல்வர் ஞானப்பிரகாசசிவம்
மகாவித்துவான் சித்தாந்த கலாநிதி (B.A)
அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துரை

செந்தமிழும் சிவநெறியும் கண்ணாய்க் கொண்டு
சிறப்புமிகு கண்டாவளைக் கவிஞர் னாகி
நந்தமிழர் திருக்கோயில் நாற்ப தின்மேல்
நலமிகுந்த கவிமாரி பொழிந்த வள்ளல்
பைந்தமிழர் கிராமசேவை யாளன் ஞானி
பார்பகழும் தேசிய விருதும் பெற்றான்
நந்தமிழர் பேர்ந்துகின்ற இனிய செம்மல்
ஓடுகழும் இராசையா என்னும் வேளே।

நிவர் திருக்காண்ணாமாஸப டாக்சிபிள்ஸ்

விண்ணார்மலை யுச்சி வேண்டிஞானம் வந்தேனைத்
தண்ணாரும் மரந்தலிற தவசிபோல வீற்றிருந்து
கண்ணாலே நேர்க்கி யெனைக் கதறியழும் பழயாக
அண்ணாம ஸெயடையாய் அடியைகொள நின்றாயே!

என்னும் திருப்பாடலைப் பாடியதுமன்றி மற்றும் பல
இந்தியா இலங்கைத் தலங்கட்டும் பாடிய பண்புரிகு
தெய்வீகக் கவிஞர்.

சித்தாந்த கலாநிதி க.கணபதிப்பிள்ளை

கலைமணி, வைவப்புலவர் பொன்.தெய்வேந்திரன் ஓய்வு பெற்ற ஸ்ரீலக்கா கல்விக்சேவை அதிகாரி அவர்கள் வழங்கிய மதிப்புரை

“கோபுரத்ரிசனம் கோடிபண்ணியம் ” என்பது முதுமொழி. கோபுர வாயிலும் இதைச் சாந்ததே. “வெண்டாமரைக்கன்றி நின்பகுந் தாங்க என் வெள்ளை டுள்ளாத் தண்டாமரைக்குத் தக்குது கொணே ”என் வினா எழுப்புகிறார் கலைவாணி அளுள் பெற்ற குமரகுருபரஸ்வாமிகள் . “இங்கோ கண்பாவளைக் கவிராயர் ”கலெங்க நீ வேண்டாம் சொன்ன கவிகளிற் பிழை யொள்ளுகிறது என்று காரிமுகன் ஆணை பெற்ற ஒரே கவிமாலையைக் கோபுரவாயிலில் தொடுக்கின்றார். என்னே! அந்தின் பொருள். “பாடும் பணியே பணியாயகுள்வாய்”என்று அருணகிரிநாதர் பாடினார்.அது “மா” திருப்புக்கு ஆனால் கண்பாவளையாருடையது “போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்தி ”ப்பாடிய “பா”த் திருப்புக்கு. பல் தலங்களையும் நல்வகைப்படுத்தி தன் பாத்திறத்தால் உரிய பாத்திரங்களைப் புணைந்து பாமாலை துடியுள்ளார்கள். மூமாலை மூன்று தினங்களில் வாழவிடும். ஆனால் கவிராயருடைய பாமாலைகள் மூன்று யுகங்களுக்கு ஹேஹும் பாடி மநிழத்தக்கலை நாடிப்பாடுபொருக்களை நெகிழவைப்பனவ.

பைந்தமிழ்,தீந்தமிழ்,செந்தமிழ்,நந்தமிழ் எல்லாம் கலந்து புணைந்திருப்பது பாமரமக்களும் படித்துளை வசதியானது அவர்கு வழித் தெய்வமாகிய கோணகுளத்தான் அருள் வேண்டி ஆரம்பித்திருப்பதும் அருமையே. திருத்தில்லையில் வருந்திய ஒலம் மதுரை மீணாட்சி மேல் பாடிய கோலம், திருவாசகத்தோட்டில் திருப்பெருந் துறை, ஆறுபடைவீட்டின் அருட்பிரவாகம், திருவொற்றியூ சீகாழி,திருவண்ணாமலை,செருக்கல் விநாயகர் என்று ஈழம். பாரதம் ஆகிய இரு பிரதேச தெய்வத்துறை பாடி,பாலமைத்ததும் வியத்தகு சிந்தனையே. வந்தனன் செய்வோர்க்கு இது ஒரு சலபவழி.

கண்டாவகளையிற் பிறந்தாலும் வெண்டாமனா அரசியின் அருட்பிரவாகம் இராசையாப் பெரிபவரின் உள்ளத்தில் பகுந்து வாட்டமில்லாப் பாட்டைத் தரவும் பாட்டுப் பழித்தவாக்கு சாட்டையெடி கவியால் தொகுக்கவும் முடிந்தது புளியில் பிறந்த பேறு, ஏற்மா செல்வனை நினைந்து நினைந்துருகி அவனருளைப் பகுசிப் பாடியவை எல்லாம் கவிராயரின் பகுதி வைராக்கியத்தைக் காட்டுகின்றது.

“பா” வரிசைக்குரிய அணிகுறையாமல் நனி சிறந்தசீ வரிசைகளை நிறைவாகப் புகுத்தியிருப்பது இன்னுமோர் சிறப்பு உழுதுண்டு வாழும் சிறப்பில் வளர்ந்து, பழுதிலா கிராம சேவகராகி நன்மதிப்பட்டன் மக்கள் தேவைக்கீற்ப சேவையாற்றி மகிழ்ந்து, எழுபத்தெட்டுப் பகுதியில் விழுது போல் கவி ஊற்றெடுக்க, சித்தா பற்படாரயில் வந்தமையால் பண்போடியைந்த குத்தாகி படித் தொடங்கினார். இன்னும் பாடிக் கொண்டே இருக்கின்றார். அதேது கந்த கோட்ட மான்மியமுமதயாராகின்றது. ஊருஞ்சல், திருஞ்சலா, ஒலம், போற்றி, வாழ்த்துபள்ளியெழுச்சி எனப்பலப்புல வெளிவந்துள்ளன.

“நிறைவிலா தெஞ்சத் தென்றும் நின்றஞ்சி புரியும் முன்னோன் அர்விளா அடியேன் என்னன அன்புடன் அனைக்காட் கொண்டு” என்று இறைவனை வேண்டியவர் ஈற்றில்

“ஆட்டுவரூருவனின் ஆதாவின்றி ஆடுமோ பொம்மையும் தான்தாய் அந்க ஆட்டுமீம் சக்தியதாக நின்றுவலக்கி அனு முதல் அளவத்தையும் ஆட்டுவான் நீயாம்”

என வேண்டுதலால் கவிராயரின் இறைசிந்தனை நிறைவாகப் பலப்படுகின்றது. கோட்டு வாயிலில் நுழைவோர், நன்கு நுகர்ந்து இட்ட களைவர், எனவே கண்டாவளைக் கவிராயருடைய நனி சிறந்த பணி கவியலகில் அணி செய்ய துணிவுள் தொடர, தீர்புமீத்த விரிசளைப் பெருமாளினதும் பெருமாட்டியினதும் பேரருளை இறைஞ்சி பன்னெடுக் காலம் நள்ளிந்தியில் வாழ மன்றுவத்து வாழ்த்துக்கிறோம்.

கபம்.

२

சிவமயம்

திருவங்கூட் பாயிரம்

பத்தி வளங்கிகழு பாரதம் சென்றுமுன்
சித்தர் களேத்திய சிவதலம் நீட்டுள்
அந்தன் திருப்பதம் ஆவுள் போற்றிமால்
சித்தம் தெளிந்தகூட் சீபெந் எண்ணினம்

தென்னர் முடிய தீவிரப் போக்கொடு
பன்னு யாத்திரைப் பயணம் மைஷு
என்ன மார்க்கமும் இசைவுநா வீக்கலின்
துன்பம் மேலிடச் சோம்பியி ருந்தனம்

வெறு

ஆயிரத் துத்தொளா யிருத்தொன் பானிரண்
டேயதை செல்லலையா இலக்குணத் தொடும்
ஆய்வையின் நடுநிசி அண்ட வந்தேயை
மேயினம் யாத்திரை விழித்தெத் தென்றனா

நாயினும் கடையராய் நம்மை நோக்குவா
ஆயவ ரஸபடை அரண்த டைகடந்
தேயடு கைவண்டி ஏறி நண்பகல்
போயினம் தலைநகர்ப் பூங்களோட் கடயாரோ

அந்தமா நகரிடை அரச மள்ளர்கள்
பந்தபா சமூழிந்த பாம் சாதையும்
முந்துயாழ் வாசியென் முனிவின் ஆய்ந்தபீன்
வந்தபேர் அவங்வழி வரமே ஜொப்புவா

வேறு

இந்த மாதிரி ஈன்க ளெம்மையும்
சிற்கத நொந்துளம் சினமடை யும்வரை
அந்த ரங்கம் கணத்தையும் ஆய்ந்தபின்
எந்த இடமென ஏகுழி விட்டனர்

மேறு

ஒருசில நாட்களாங் கோய்வெ தேதபின்
திருக்கல யாத்திரைச் செலவிற்கு தோந்தவா
திருவளர் நவரதனம் சேர்தலை மையின்
அஞ்சிமலி பாரதம் அடைவின் மேவினம்

நீங்கரும் பிறந்மன் நிலையு நீங்கவுள்
தாங்குவா ஓாதிவின் தாவி இந்தியா
ஒங்குத்தி ருவனந்த ஊரெ டேதெமைத்
நீங்கறு புண்ணியும் திளைமனை சேர்த்தமேள்

வேறு

நெடிய வீதிகள் நியிராந்துயர் மாமலை
பட்டும் சிறுவழி பைபைய நீங்கினம்
சுட்டும் விவேகானந் சவாமி நீட்டடையாஉ
விட்ட கம்கன்னி யகுமரி மேவினம்

பூண்ட பெருந்தலும் நீறுவிய புண்ணியன்
மாண்ட னனாயினும் மனநிறை வெய்துவான்
மீண்ட னன்வந்தான் மேவழிக் கோட்டமேள்
காண்ட ளம்கன்னி யகுமரிக் கல்வனை

தெரிஞ்சுகற நோக்கினம் செய்த நல்வினை
அருந்தசிறப் பீணாவுள்ளத் தறீவ கூகது
விரிஞ்சுறப் பிணிமல் வேயவின் காரிஞ்சு
பெருஞ்சிறை மீண்டவர் பெற்றி பெற்றுனம்.

நீத்தழும் வானமும் சிறுக நெஞ்சினைக்
கோந்தவன் பறிவிகடக் குளிபை பீக்கெகள்
ஏந்துவும் நபட்பயின் ஈசன் பாதுமென்
உத்தருள் பொலிதலை தில்லை போந்தனம்.

போந்தனம் தில்லையின் புதுவை கண்டுளம்
தோய்ந்தருள் இவள்ளாத்திற் துப்பத்தி றறவுனா
ஏந்தெழில் ஆடல்கள் காக்க நின்றிருள்
மாந்தவின் பதிகங்கள் மாணப் பாடினம்

கேவரு

இன்னணம் பாடல் பெற்ற இந்தியத் தலங்க என
கண்ணிய குமரி தொட்டுக் காசியீராக வோங்கு
பள்ளரும் தலங்கள் சுந்திப் பதிகங்கள் பாடுயேத்தீத்
தன்னிக ரிஸலாத் தீத்தீத் சாகர முருஷ னாழரோ

பாடிய பாடல் கேட்ட பரிவினாற் திருக்கண் சார்த்தி
நீஷபி அருணை உச்சி நியமரி னஸய மர்த்து
ஆடிய பொற்பா தங்கள் அடியனும் காணக் காட்டித்
தேடுயும் அயன்மால் காணான் திருவருள்பாலித்தானே

“அழுதசரபி”
முருகமோட்டை

கண்டாவுள்ளக் கவிராயர்
“தில்லைவனம்”
விபாசரி வீதி
தோணிக்கல்
வாவனியா

கோவண்டுள்ளத்தான் அருள் ஸ்டர் ந்துணவிலை

1. அன்பினா ஸ்டியேன் ஆன்று
அகமகிழ்ந் தாக்கிச் சென்ற
முன்னவன் புகழ்பே சபாவை
முறையிலாப் பாட ஸென்றே
இன்தமிழ்க் கவிநக் கீர்த்
ாசனன் எதிர்த்த வாரே
என்கவிக் கிழுக்கு ரைக்க
இருந்துநான் புலம்பி ஞேனே !
2. புலம்பலுக் கிரங்கித் தொந்திப்
புண்ணியப் பொருளே தோன்றிக்
“கலங்கநீ” வேண்டாம் சொன்ன
கவிகளிற் பிழையொன் நில்லலை
அலம்பிழூம் எம்பீப் ரன்பாய்
அங்புட ஞேற்போம் மேலும்
தலம்பல பாடி யெம்மைத்
தாணியோர்க் குணர்த்தென் ளாங்கே
3. குழந்த துயரைத் துடைத்தகற்றத்
தொந்தி சுணூல் குமுமியுமாய்
ஆழந்த உறுக்க வேளாயிலே
அண்டிக் காட்சி தந்தருளிக்
“கூழந்த கவியென் குழூயாதே
கோண குளத்தே யாழிருப்போம்
தாழந்த கவியும் தரமாகும்
சல்லசல மின்றிப் பாடுவையே”

4. என்றே பென்முன் இருந்தருள
     எளியேன் யானும் இரந்தங்கே
     முன்னோன் நீயே எனப்பாட
     முத்தாந்தோர் தவறேன் மொழிகின்றார்
     ஒன்றும் அறியேன் இகைவாயான்
     உணர் விளக்கி யுருளெனவே
     முன்னோன் யாவெனும் உண்ணென்னோயை
     முழுதும் சரியாம் அறியென்றே
5. செந்திற மேனியும் நீண்ட
     செவ்விள நீரோத் தசென்னியும்
     தொந்திப் பெருவயிறும் மார்பின்
     துலங்குருத் தீராட்சை புஜுலாய்க்
     சிந்தைநி ஏறதன் மதிமுகமும்
     திருநீறு மேனி யுமாயமாந்தே
     ஏந்தைகோ ஏகுள் ஏரம்பன்
     தந்தே காட்சி அருளினனே !
6. மூட்டைக் குழப்ப முனைந்தஷ்ரார்
     கந்த சாமி முன்னோனின்
     ஸ்ட்டைப் பழித்த வையிலினுப்
     பக்திக் கீழுக்கு ஸ்ரக்கடியேவ்
     வாட்டாம் கண்ட கோணகுள
     வார் னனாட்கொண் டேதனது
     ஸ்ட்கைப் பாடும் படியென்னைப்
     பனித்த ரூபா வித்தனனை !

7. கூட்டத் திடைதன் பாட்டிற்
           குற்றம் சொல்லி யென்னே
           வாட்டம் கொள்ள வைத்த
           அன்னான் வழுசம் கண்டே
           பாட்டுப் பாடி யிந்துப்
           பாரோ ஸாம்தெய்வ சிந்தத
           கூட்டும் பழியெனக் கோண
           குளத்தான் அருள்களிற் தனனே !
8. காந்தநல் லருளி ஞாலே
           குவலய மக்கள் உட்யை
           ஆந்தநன் நெறியைக் சொல்லி
           அனைவரும் அதனைப் பற்றிச்
           சார்ந்தநல் லருளைக் காணத்
           தக்கதாம் வழியைக் காட்டும்
           தோந்த பேருளைப் பாடத்
           திருவருள் பாலித் தனனே !
9. பாட்டோ பாட்டின் பொருளோ
           பண்டித ராக்கி வைத்த
           பாட்டியல் நூல் தாமோ
           பழித்தறி யாப்பீப தையெனக்
           கூட்டி வைத்தே யிந்தக்
           குவல யத்தார்க்கி நையருள்
           தீட்டும் பழகோ ணகுளத்
           திண்டி முகன ருளினனே !

10. திறைவிலார் நெஞ்சத் தென்றும்
     நின்றருள் புரியும் முன்னோன்
     அறிவிலா அடியேன் என்னை
     அன்டுடன் அணைந்துடட் கொண்டு
     கறையிலா வாழுவும் காட்டிக்
     கவியினைப் பாட நானும்
     குறைவிலாத் தமிழும் ஈயும்
     கோணகு ளம்வாழ் கோவே !
11. செந்தமிழ் இலக்கிய நால்கள்
     தெளிவுறச் செல்வே யெங்கு
     விந்தையாய் ஒத்திமெ னையோர்
     கவியென விளக்கி வைத்த
     எந்தையாம் கோண குளம்வாழ்
     எரம்பன் பூங்க ழல்கள்
     சிந்தையீய மறவா நானும்
     தீயானித் தேத்து வேணே !

கோண குள விநாயகர் திருப்பத்தி எழுச்சி

1.

புலாந்தது பொழுது புவன ஜங்கும்
பறந்தன புத்தள் புகவு தேடி
மலங்ந்தன மல்கள் வாவி மேவு
வண்யமூல் மதுவுள்ள குளிப் பனவாக்
உலங்ந்தது பனிப்பு காரு லக்டை
யோதுங்கிப் திருள தொரீம் யானேயே
அலங்ந்தது கேண குளஜங் கானே
ஆனந்தப் பள்ளி பெழுந்த குளாயே!

2.

கவினி கோழி கள்கு யிலினம்
குரவிசை கொடுத்த நகுவ ஸயத்தே
ஆவினம் பால்க ரந்தம் மாவிலன்
நிழமுந்தன சேயி ளங்கள் றாட்டக்
கவினி உழவர் முற்றிய கத்தி
கொய்த்தும் கிளிகள் கூட்ட ஸோ
வாவிசாரி கோண குளப்ப பதியுறை
வரதனே பள்ளி பெழுந்த குளாயே!

3.

போந்றிடு மாடியார் போந்த ஓவாய்
குஞ்சுனுனைப் பாழு' பாழுப் போந்ற
ஏந்றிடு வாயென் றுவைநெஞ் சாரு
வேத்தவெண் வீலாருகு முயின் இங்கு
சாந்திடு மன்பா தம்மின் உள்ளச்
சஞ்சலம் கேட்டே யவர்க்க ருகாங்கு
மாந்திடக் கோண குளமா கரியே
மலர்சலைப் பள்ளி பெழுந்த குளாயே!

4. ஊதுவார் சங்கு களெல்லீத் தன்னோடு
           சூரவர் உறங்கம் விட்டெ முந்தார்
           ஒதுவா ரிங்கெ ஸாம்கு முயினர்
           உண்புகழ் ஒதி யோதி வேண்ட
           ஏதுதால் தாம தமெழுந் தருளா
           எம்பெரு மானே கேட்டி ஸலயோ
           சாதுவாய்க் கோண் குளப்ப பதியுறை
           சாமிந் பள்ளி யெழுந்த ருளாயே!
5. வந்தனர் மலைரா டுவனி நையர்
           வழுத்தில் ரமது வேண்ட வேண்டி
           நொந்தனர் வந்தனர்நி எதருள்
           நோக்கிட அவர்தம் நோக்க மான
           பந்தமும் பாசமும்நீங் கந்க்கிப்
           பரகதி சேர்த்து வைக்க வல்ல
           எந்தையே கோண் குளப்ப நிமேவ
           கேரம்ப பள்ளி யெழுந்த ருளாயே!
6. மதுவினில் மதிநி ஸலம றைந்த
           மாந்தரும் மனம துமாறி யிங்கு
           பதுவித மனித ராயப்பு குந்தார்
           போந்திட நினது பொந்க ழல்கள்
           வதுக்கினை பருளி யன்ப ருலக
           வாழ்வினில் வளம்பெற் நோங்க நல்ல
           குதியருள் கோண் குளக்கற் பகலே
           காஸலந்தீர் பள்ளி யெழுந்த ருளாயே!

7. முந்திய தோற்றும் தன்னால் நின்னன
     முன்னவ ஜென்று வகோர ஷாத்தார்
     பின்னனயேன் சிவனார் பிள்ளை யென்றார்
     சிரநிது நாமு மறிந்தோ வில்லை
     வந்தனை செய்ய வருமொய் பாடியார்
     வாழ்த்துவார் நினைக்கத் ஸாதில் முதலே
     விந்தைதான் கோண குளம்மே வியருவி
     விநாயக பள்ளி யெழுந்த ருளாயே!
8. ஈட்டுதம் பொருளை யேற்ற வழியீ
     யாதிப் பு மேல்வாறு கிண்ற மாந்தர்
     பூட்டியவத் துத்தா முமுண்ணா தினமுங்
     புதமே போலக் காத்து நிற்பார்
     நாட்டங்கள் மாறி நல்ல னவுளம்
     கொள்ளலைவத் தேழை நல்காக் குபிந்தி
     தீட்டிய ருள்கோ ணகுளக் கோவே
     திருப்பள்ளி யெழுந்த ருளாயே!
9. கல்லூ மூடா கச்டா ஸனர்
     கன்னஞ் சிகர் ழுமநி வில்லூர்
     போல்லாப் பூட்டா பில்லா கொலைஞ்சு
     எவ்வெ வருமுன் னைப்போற் சிறித்த
     அல்லா ரிவரென் அகற்றி வையா
     தெவர்க்கு மருள எித்தாள் கிண்ற
     நல்லாய் கோண குளநா யகனே
     நலமார் பள்ளி யெழுந்த ருளாயே!

10.

ஆதியே அருவி ரூவான் வழுவே
அகிலலோ லாம ரூவான்டு காக்கும்
வேதமு தல்வ னேவேண் உவாதாம்
வேண்டுவ விருப்பி யீவீத் தகவே
சீந்தும் முகம்தூழ பந்தீ ஈட்டாது
சிறுப்புக் கோயில் செகாண்ட் நல்ல
நாதனே கோன குளம்வாழ் ஞான
னேதிருட் பள்ளி யெழுந்த ரூவாயோ

திருத் திவ்வைச் சிறப்பு

காலனை யுதைத்தா யோலம்
 கரியுரி போத்தா யோலம்
 மாலயற் கரியா யோலம்
 மார்னை யழித்தா யோலம்
 ஆலம் துண்டா யோலம்
 அமரரைக் காத்தா யோலம்
 வேலனை யுய்த்த தில்லை
 விமலனே போலம் ஓலம்

தெய்வம் மறந்த தறியேன்
 திருநீரன்யா தறியேன்
 பொய்வஞ் சலஞ்ச மறியேன்
 புகளி பழியாப் பேதை
 செய்வ தறியா மனித
 தேகம் எடுத்துழல் வேனை
 ஜயந் யல்லா திவாரதா
 வாணித்தாள் வதில்லைச் சிவனே!

தில்லை யிலுத்தர நானுன்
 திருநடம் கானவா மேஸி
 டெல்லையி ஸாஷ்கிழ் வெய்தி
 வருவழி யெமமை இலங்காத்
 தொல்லைப் படுகள் தடுத்தே
 தொடுத்தன போரினை மீண்டும்
 அல்லவு றலழ கோந்தன
 னடிபவர் தில்லைச் சிவனே!

வேறு

எல்லையிலாவ டியார்க்கட்டம்
 என்றும் வந்து வந்தேத்தும்
 தில்லை யிலேதி ருச்சிற்றும்
 பலன்தி ருநடம் காண்கண்கள்
 கொல்லும் படைகள் கண்மேஞ்சா
 கொடுமை யாளர் ஏவுகின்ற
 'செல்'லே தீர்க்காண் நெதுஞ்சா
 அவைதி ருஞானக் கண்களோ!

அரவொ மேதி கங்கையணிந்
 தாடம் பலவா யோதமமைத்
 திரமொ ருமன்த் தினராகத்
 தில்லைக் கோயில் சென்றடைந்து
 அரக ரசிவி சிவவென்றே
 யருட்தி ருப்பா தமதொழுவர்
 பிரக திவாழ்வு பெற்றுப்புயு
 பக்கு வநிலை எய்துவாரே!

நினைவார்க் கருஞ மெட்பிரான்஦ிவாண்
 நீஞு கொன்றை பாம்புமதி
 புனைவார் சடையாய்ப் புகழுபதி
 திருத்தில் ஸையாய்ப் லவரங்கின்
 மனையாள் சகிதம் திருநடனம்
 ஆடு கிண்றான் மாமன்றும்
 தனையார் நாடி வந்திட்டும்
 தாங்கி யருள்பரியுமாரே

அகுஞ்சல் யானை அகவெத்துப்பிழும்
 படைத்தால் எாகு கேட்யானை
 அகுவுடை யானை அங்புள்ளப்
 பெறுவதை யானை வாரசடையிற்
 பிறையடை யானை உமைபாங்கங்களைத்
 தீர்க்குவதைத் தில்லை யம்பலத்தே
 சென்றுவான் திருக்கு டிரெநாழுமினே !

வேறு

நாவிளன் கோவிளன் நமவெனன்
 நாட்டி வெழும்ப கைதானென்
 ஊழுன் ஒடும்ப ஓதோயென்
 ஊவெனன் தில்லைக் கூத்துன்றிருக்
 தாளினை யிறுகப் பற்றித்
 தஞ்ச மென்ற வணிசாளின்
 பாழ்வென் ஒவுக்கை மாரி
 மறுபிறவியொ ஸியுமதானே !

வேறு

அகுவோங் குழுற வோங்கும்
 அறுநூறி காண்டி யோங்கும்
 போருகோங் குங்வாற் வோங்கும்
 புலமையுன் கோங்கும் பு மேங்
 கருவோங் குழுற வோங்கும்
 காலமெ வாமன் யோங்கும்
 திருவோங் குதில்லைக் கூத்துக்
 திருவடி யர்ச்சித் தாங்கே !

திருந்த தீவ்யாப

காலனை யுதைத்தா யோலம்
 கரிபுரி போத்தா போலம்
 மாஸயறி கரிபா யோலம்
 மாருனை யழுத்தா யோலம்
 ஆகம் சுங்கா யோலம்
 அமரரைக் காத்தா யோலம்
 வேலனை யுப்தத் தில்லை
 விமலைன் யோலம் ஒலம்

தெய்வம் மறந்த தறியேள்
 திருந் நானியா தறியேன்
 பொய்வஞ் சலஞ்ச மறியேன்
 பகவி பற்றியாப் பேநை
 கெய்வ தறியா மன்த
 தேகட் எடுத்துழல் வேனை
 ஜூபந் யல்ளா தெஷர்தா
 காணைத்தாள் வதில்லைச் சிவனே:

தில்லை யிலுத்தா நானூன்
 திருநட்டி காங்கா மேலிட
 டெல்லையி காமகிழ் உடயதி
 வகுவழி பொலமு இலங்காத்
 தொலனைப் பகடகார் தடுத்தே
 தொடுத்தன பெரினை மீண்டும்
 அல்லது நலம் கொநீன்
 ஜூபாவா தில்லைச் சிவனே:

தில்லைப் பதியிலே நின்று
 திருநடம் செய்துல குயக்கும்
 தில்லை நடனேநின் கூத்தென்
 சிந்தை தெளியவைத் தேகாண்
 எல்லை யிலாப்பீர ராருளை
 எளியஜூக் கிண்ற ருங்கவை
 தில்லைப் பதியிற்றே வார்க்காய்த்
 திருநடம் செய்த சிவனே!

எல்லையி வாவுஞ்சி ருநடம்
 கண்டுகண் டேத்தி யிரைஞ்சத்
 தில்லையீற் கூவோ வந்து
 தினந்தீனம் தேவா முனிவா
 அல்ல னிவுனென் ரோதுக்கா
 அணைந்தைன் டியிவவெ னியஜூம்
 தில்லை யாங்கினிற் காணத்
 திருநடம் செய்தருள் பாவியே!

சிந்தை பதடக் கியாஞும்
 திறங்குடை ஞானி முனிவா
 எந்தப் பொழுதும் றைதம்
 இதயத் திருப்ப துணர்ந்தே
 வந்தவர் கோயில் வணங்கும்
 வழக்கினைக் கொள்வ தரிதாம்
 அந்தமும் ஆசிப் பில்லா
 அசுபெரும் தில்லைச் சிவனே !

சிந்தததன் போக்கை யடக்கும்
 திறநுவட ஓானிநா னல்லேன்
 சொந்தபிள் வாழ்க்கை பெனவே
 ககவாழ் வநாடிய வந்தேன்
 பந்தமும் பாச முமுளாம்
 பந்தி மபக்குதீ ஜபா
 நந்தனை யேற்றுவா றின்னாய்க்
 குமருளாய் தில்லைச் சிவனே!

அருளுடை யானன்றன் பரிந்த
 நாயெனை யண்டநீங் காத
 மருஞுடை யானுப தேசம்
 மந்றோரக்குச் செய்வதா மென்னை
 தெருஞுடை யானாக்கித் தேசம்
 தெய்வசிந் தைகொள வைப்ப
 திருவுடை நீயலால் மந்றோர
 சிவமுண்டோ தில்லைச் சிவனே!

பொல்லா வினைவந் துறுத்தா
 போக்கி யெனையரு எாள
 நல்லான் ஒருவன்னீ யென்ன
 நம்பிமுன் வந்தவின் நாயேன்
 அல்லா தவனாகா வாறு
 ஆற்றுப் படுத்தா யருளி
 எல்லாம் நிறைந்த இறைவ!
 தில்லைச் சிவபீப ருமானே!

பள்ளிகள் கோயில் னாதை
 விடுதிகள் பார்த்தே விமானம்
 அள்ளிச் சொரிகுண் தத்தா
 ஸெம்மை அடக்கி யொடுக்கும்
 மள்ளர் செயலினா வீழும்
 மனுவதை யோங்கிச் சிதைவு
 தெள்ளாத் தெளிவா யீருந்தும்
 மெளனமென் தில்லைச் சிவனே!

உண்டான் யுதெய்வமென் ஹோரா
 உ-வுத்தரும் நம்பிக்கை கூப்பக்
 கண்டா வளைக்கவி ராயன்
 கழறு முறையீ டிரிந்து |
 தொண்டாக் கிரங்கிய வரதம்
 துயரினைக் காந்தரு ளாளாய்
 அண்டரும் வந்துவந் தேத்தி
 யர்ச்சிக்கும் தில்லைச் சிவனே!

மதுரை மீனாட்சியம்மை

அங்கிங் கெளாதெந் கும்ரிறைந்த
 ஆண் தபரி பூரணிந்
 அங்க வளிட பாகமினைந்
 தருளாள் கின்ற சக்தியும்ந்
 சிங்க மீது ஸாவியிந்தச்
 செக்கவ ஸாம் இரட்சிக்கும்
 மங்க வந்தங் கிவளர்மா
 மதுரை மீனாட சியும்மையே!

இன்றுன துதிரு வடியை
 யிறைஞ்சி யேத்து மெளியேன்
 என்றுன தெண்ணைம் யாவும்
 இறைந் யறிவா யம்மா
 என்றும் ளக்கவ மக்கிமை
 யெடுத்தோ தியுண்மை நாட்ட
 நன்றுத ருஞான மூட்டாய்
 நயன்ம துரைமீ னாட்சியே!

மங்கை சிவகாமி நீயே
 மாமது ரையாஞும் தாயே
 எங்குறை கேட்டது வேளை
 ஈழத் திழிகொலைநி றுத்தி
 யங்கு எதுதிரு நோக்கான்
 அமைதிநிலை நாட்டாய் மதுரை
 தங்கி யருளொங்கும் நிறைந்த
 தயாளமீ னாட்சியம் மையே!

அன்னையே மீணாட்சி யண்டம்
 அவைத்தும் படைத்திரட்ட சிக்கும்
 உன்னையே நம்பி யினறாத்துசும்
 டப்பிரகலைக் காப்பாய்ந் காப்பாய்
 முன்னைநோ நீதி தவறு
 முடிவேந் தணாப்பான் யிழான்
 தன்னையே தண்டித் தரச்.
 தரம் உனாத்திய தாயே!

உன்னையே தெய்வமின் ரூஸ்ளாத்
 தழுதிலைத் தேத்து மெளியேன்
 சொன்னநோ பாடற் கிரங்கிஸ்
 சுகங்கிப் ருகிகுபப செய்தை
 பின்னுமோ தெய்வருள் வேண்டிப்
 பேதையான் செல்ல தழுகோ
 அன்னையே மதுரை மீணாட்சி
 ஆதி சிவரக்தி நீயோ!

தாயெனு மன்புளாந் தாங்கித்
 தாரானி யாண்டகுள் தாயே!
 சேமெஜூம் பந்தபாளங் கோரிச்
 சிறியனேன் செய்முகை யீடு
 ராபெனக் கீடுத்தரம் விவத்தே
 நம்தயிலி வத்தை பொடுக்கும்
 போய் ரசொதுங்கி யீழு
 பிரிய வகுளான்னை நீயே !

இத்தமே யோடுகள் வீழும்
 இரசித் தாங்கக்க வேண்டும்
 சிரத்தையே கொண்டுயிர்க்கொ வைகள்
 செப்பதைத்த தேதுத் தமிழர்
 காத்தையே மேலோங்க வைத்துக
 காத்துக்க ரண்பகுதி நூல்கும்
 வரத்தையே நல்கிச்சீ காப்பாய்
 மதுரையீ னாட்சியும் கையே!

தூம்தொ மெனத பழிடு
 சந்தீரீ சங்குத் துணையாய்த்
 திட்தி மெனவழியை தேதுக
 கொடுக்கின்ற தேவியாட் நீயே
 அம்பலை னாடுபோத நுட்ப
 மெல்லாம் கறியவல் ஸய்போன்
 வம்பன் காத்தையார் மற்று
 அறிவி மதுரையீ னாட்சியே!

மண்ணினிற் பிறந்த பீர்கள்
 யன்னுபிய ரோம்பிக் காத்துப்
 புன்னியச் செயலி யந்திப்
 பொறுமைகொள் பொய்வி ளக்கீக
 கண்ணியும் கடைப்பி டக்குக
 கடவுளா நினைந்து வாழுவார்
 என்னினிற் குருபை தம்ஹா
 எழில்மது ரூரீ னாட்சியே!

நூர்வை தெவை

அம்பிகை நூரணி யம்பாள்
 ஆரணி காரணி துர்க்கை
 யம்பை அபிரா மியுலை
 ஆநந்தி பார்வதிகா மாட்சி
 யம்பண்ததி யாரிமீ ளாட்சி
 ஆளியுர்தி காளியாமுன் நாமம்
 உம்பர் தொழுமுலக மாதா
 ஏஞ்சுத்தேத் தெளியனை யாள்வையே!

கண்டா வளளக்கவி ராயன்
 கசிந்துள் எற்றிய பத்தும்
 கண்டார்கள் கேட்டார்கள் மற்றோர்
 காதலூ யோதின் தமிழ்ப் போக
 குண்டா முயர்வெற்றி யம்மை
 மீனாட் சிதிரு வருளான்
 பண்டார் தமிழன்கொ டியீழம்
 பறப்பதிங் குண்மையுண் மையே!

கண்டா வளளக்கவி ராயன்
 குண்மையுண் மையே

திருச் செந்தூர்

செந்தூர்ப் பதிய ருள்மேவு
 செய்ய வேலா யுதப்பொருளே
 வந்தாக் கருஞும் வடிவேலா
 வள்ளி குஞச ரிசமேதா
 நொந்தே ஸினது திருவடி காண
 நோக்கின் திருச்செந் தூர்வந்தேன்
 கந்தா கடம்பா குகாகாத்தி
 கேயா காத்த ருளாயே!

அன்ப னருண கிரிலை
 அணைத்தாட் கொண்ட குமரேச
 துன்பம் நிறைந்த வாழ்வின்
 குகமே காஜு முளனாகிப
 பொன்னும் பொருஞும் தேடும்
 போக்கிற் பரிந்தே வந்தவெய்ய
 கண்மங் கலாந்தெ ஸிபனைக்
 காத்தா ளாய்செந் தூர்க்கோயே!

வேலா யுதனே உனைநான்
 வேண்டி வேண்டி யிரவுபகல்
 நாலா திசையும் தேடித்
 தேடி நலிந்து எம்சோந்தேன்
 பாலா அருண கிரிக்குப்
 பக்கு வமளித் தணைத்தவேலா
 கோலா கலூய்க் காட்சி
 கொடுத்தெ ணையாட் கொளாய் கொளாயே!

முருகா விதுவுனக் கென்ன
 முடியா தகாரிய மாமோ
 அருகா யமர்ந்துட ஞாஞ்சும்
 அப்பை குஞ்சரி வள்ளி
 ஸிருவாசு மன்றதல ஜாப்பா
 தெரிவிக் கிழிஞ்சுமது மதமோ
 வருவாய் வருவாய் பாஸா
 வடிவே லாகிது போதோ!

கந்தா வரவுனக் கென்ன
 காத தூரமோ சசன்
 செமந்தா அருணை நாதர்தம்
 மரணம் தட்டிகை வேலா
 எந்தா யெனவுனை நாடி
 ஏழை யேனவந்தி ரந்தேன்
 செந்தாரி முருகவின் நாயேன்
 சித்தம் தெளியவந் தாலே!

கல்லா யிருக்கும் கடவுணுவைக்
 காத்தி ரட்சீக் குமோவெள்ளற்
 றெல்லாச் சமயத் துள்ளோகும்
 ஏன் யம்சிய் பாவண்ணம்
 எல்லா ஷலக மதக்கிஞ்சுகும்
 இந்து மதமே யபர்ந்துதென
 நல்லாய் புதுமை ஸ்கழுத்தியிந்த
 நாறி ஸ்தநம் பகவயாயோ!

நட்ட கல்லைத் தெய்வமென்று
 நானும் பூக்கள் சாத்து விண்ணரீ
 நட்ட கல்லூப் பேசுமோதான்
 நாத ஏதனுள்ள எரிமுப்பினாவென்
 கொட்டிப் பேசும் நாத்திகரும்
 வியக்கும் வன்னைம் கல்லியகத்துச்
 செட்டி நீயே புதுமைபல
 சூப்பவ செய்வை செய்வைய்வன்றே

நட்ட கல்லூப் பேசுசதுவும்
 நாத ஏதனுள்ள எரிமுப்பதுவும்
 நட்ட ஞானம் அறிகின்றார்
 இதய சுத்தி பெற்றுவாகன்
 கெட்ட மாயை திருளிழுள்ளே
 திடந்து முலைஞ் ஞானவாதும்
 தெட்டந் தெளிந்தி ஸ்ரூதோக்ரஸ்
 வெந்துரா முருகா அருள்பொழியே!

தட்டி வாதம் தோற்றுடங்கத்
 தூய கைவ நேறியோங்க
 அட் தீக்கு முன்னாம்
 அனைவர் வாயு முக்கரிக்க
 நட்ட கல்லு அதனுள்ளும்
 நாதன் உறைவ சென்றுமியத்
 தட்டிக் கழியா நிதுக்கமயம்
 கன்று காவந் தருளாயே!

பாடிப் பாடி யுன்புகற்கள்
பாவி யேன்நா வெங்கெங்கும்
தேஷ் தேஷ் நாவொல்லாம்
செந்தார் முருக வன்றினைவாய்
வாடி வாடிமனம் சோர
வாசல் முன்னே நிற்பேனே
ஒழி யோழி வந்துள்ளம்
உகந்த வண்யாய் இப்போதே!

திருப் பெருந்துறை

1. பாடலுக் கிரங்கு வோனென்
பாவலர் பலரும் நம்பும்
ஆடலன் நினக்கு ஏற்ற
அணிந்தை யமைத்துப் பாடும்
பாடகன் நாயே வாகப்
பரமனே அருளிச் செய்யாய்
தேடிய மயன்மால் காணாத்
திருப்பெருந்துறை வாழ் தேவே

2. தெய்வ சிந்தை சிறிதுமின்றித்
தீய வினைகள் எண்ணிலாகிப்
பொய்யு டலைவ ளாத்தெடுக்கப்
புவிமேற் புரிந்தே ஒய்யுமாறு
மெய்யு ஞாவூட் டியெனன்யோர்
மெய்ய டியனா கவுபதேசம்
செய்த ருளாளாய் திருப்பெருந்து
றைமே ஏசிவ பெருமானே

3. என்று முளசை வெந்தி
இவ்வு ஸகுபே ணிக்காக்க
நின்றுன் திருவ டிக்கீழ்
நிதமும் தொழுது பாடியேந்தி
அன்று விட்ட சித்தர்
அருள்மொ ழிகள்தொ டரயானும்
நன்று தருஞா னத்தைச்
நல்காய் திருப்பெ ருந்துறையானே!

4. வில்லார் குருந்த மரக்கீழ்
           வேத மோதி வாதவூரன்
     சொல்லார் திருவா சகத்தேனை
           சொரிந்து துதித்த தன்மைகானே
     அல்லா னெனக்கும் ஞானம்
           அருளிக் காப்ப தென்றென்றோ
     எல்லாம் வல்ல இறைவி!
           திருப்பெ ருந்து நைசிவனே!
5. நரிகளைப் பரிக ளாக்கி
           நலமுற வணிகம் பேசி
     அரிமத்த னபாண்டி மன்னன்
           அவையண்டி னெவாச சந்காய்
     குருவடி வாயி ருந்து
           கொடுத்தனை மறையு னரவு
     திருவரு வாய்நின் றானும்
           திருப்பெருந் துறைவாம் தேவே!
6. ஆற்றினை யடைக்கச் சென்று
           அடியதை பெற்றா யப்பா
     சோற்றினை யுண்ணச் சென்றே
           தொண்டனின் மகன்க வர்ந்தாய்
     மாற்றுகு வாயா ரூரன்
           மணத்தினைத் தடுக்கு நின்றாய்
     ஆற்றுனின் கூத்தறி வர்யா
           திருப்பெருந் துறையு ரானே

7.

பாரினி ஸ்ரூகார் இன்று
 படைக்கல வலிமை யாலே
 வீரியம் பேசி யூரார்
 வேதனை எண்ணா ராகிப்
 போரினிற் கொள்ளும் நாட்டம்
 பொதுச்சன நங்னிற் கொள்ளார்
 ஆடிடம் சொல்லநீ யஸ்லால்
 திருப்பெருந் துறையூ ரானே

8.

கொல்லின் மலிந்த அரசார்
 கொடுந்கோ ஸாட்சிக் கீழ்த்துவிழர்
 சொல்லும் தரத்தில் வாழு
 தொல்லை துயருக் காளாகி
 அல்ல வுற்றஞ் சியஞ்சி
 அடிமை யாகச் சிங்கள்தும்
 “செல்லுக்” குரையா வநிந்கழுகோ
 திருப்பெப் ருந்து றைசிவனே!

9.

மணிவா சக்தாள் சூட்டி
 மிகிழ்ந்த திருவா சகமென்னும்
 அணிமா ஸைக்கென் மாஸை
 அமைமா ஸைபோ முத்தார
 மணிமா ஸைபெயன்த தொடுதே
 மனமா ரவுன்பா தம்சாத்தும்
 தணியாக் காதல் கொண்டேன்
 திருப்பெப் ருந்து றைசிவனே

10. காதலாற் கவிரா சையன்
கழுநியப் பாடந் கிழங்கி
மோதலால் வினொயும் தமை
முழுதுமே துடைத்துப் போக்கீக
கோதிலாத் துமிழர் ஆட்சிக்
கொடியீழி மூமங்கும் பறக்கத்
தீதிலா வாழ்வை யருளாய்
திருப்பெருந் துறைவாழ் சிவனே!

திருவீழி மிழலை

1.

பாலன் ஞான சம்பந்தன
 பாட வைக்கேட் டுளம் நெகிழ்ந்தே
 கோலப் பொற்தா எமவன் கைக்
 கொடுத்த னணயில் வலகறிய
 வால் றிவற்ற இன்நாயேன்
 வழுத்து பாடற் குழங்கிச்
 சாலப் பரிச் னியாடி வீழி
 மிழலை தங்கி யுறை சிவனே

2.

அப்ப ரும்ஞா னசம்பந்தரும்
 அன்று னெப்பு கழுந்து போற்றிச்
 செப்பி யபாடல் கேட்டவர்க்குத்
 தினமும் பொற்கா சுபாடவைத்தாய்
 ஒப்ப வேயில் வெளியேனும்
 ஒது பாவிற் கென்பரிசாம்
 அப்ப னேயா திதிருவீழி
 மிழலை அமர்சி வபெருமானே।

3.

நாடி நாடி நின்பாதும்
 நாஞாம் அன்பு வளர்ந்தோங்கக்
 கூடிக் கூடிப் பக்தி நிலை
 கூத்து நின்பு கழக்குப்
 பாடிப் பாடி றின்பெருமை
 பாரி ஸலைந்தே யெங்குமுனைத்
 தேடித் தேடி யுளம் சோந்தேன்
 திருவீ ழிமிழு ஸலக்சிவனே

4. பொல்லார் மலிந்து நவாடிவாழிப்
     புவியிரி வெலங்கு மின்நாயேன்
     நல்லார் ஒருவ ரைத தேடித்
         தேடி ஊறும் அலைந்துலைந்தே
     நல்லாற் கரணீன் அல்லாரதம்
         உறவு ஒக்டு மேயோக்கும்
     சொல்லாக் காசென் செய்வதினித்
         திருவீ ழிழிழ ஸைக் சிவனே!

5. சொல்லார் சிவநா மம்பிதாவும்
     சொன்ன பாடிக்ட் டென்றென்றும்
     நில்லார் நிதமும் நல்லன
         நெஞ்சா ரச்செய் யும்நினைவும்
     இல்லார் தான் நீமங்கள்
         இன்மு கத்தோ டுசய்யாத
     அல்லார் இருந்தென் போயென்ன
         அருட்டி ரூவிழி மிழலையாரே!

6. ஊருண் டுவ தாழுமுண்டு
     உற்றுப் பெற்ற நன்பாகள்
     பேருண் டுபுகழ் உட்ணட்டப்பாய்ப்
         பெற்ற தாய்தந் தெமக்கள்
     சீருண் டென்னும் செருக் கேறிச்
         சிவமெண் னார்சாம் போதவர்கு
     ஆருண் வேழித் துணை நிற்க
         அருட்டி ரூவிழி மிழலையாரே!

7. ஜந்து பத்து வயதுவரை
 யானை வப்பி டிபிலாடி
 ஜந்து பத்தா எமேலமெய்வலு
 அடங்கி யொடுங்கு வதுகண்டே
 அந்த கனவ ருவான்சாவுக்
 கழைப்பி னனவி டுவானென்னும்
 சிந்த கனக்காள் வரிம்மாந்தா
 திருவீ ஸிமிழ் ஸெச்சிவனே!

8. சனநா யகவுரசமைப்பைச்
 சுடுதி யர்க் மாற்றி நாட்டில்
 இனநா யகவுரசமைப்போ
 மென்னும் இனிமை கனபேசித
 தனிநா யகணாட் சிக்கெவரும்
 சதுப்பு ரட்சி ரெயாதிருக்கக்
 கனநா யகணாய் இருந்தெம்மைக்
 காதி ருவீழி மிழலையாரே!

9. ஜந்து புதே நாட்கற்றார்
 அறிவு எதுாழி மெனநடிப்பார்
 சொந்த வோரி ஸட்சியத்தைத்
 தொடர்ந்து வாழவிற் பற்றிநில்லார்
 எந்த வொருபொ துமேடையிலும்
 ஏநிப் பேசத் தயங்காஇவ்
 விந்தை யரேன்ப் படைத்ததிரு
 வீழி சிழலை யுறைசிவனே!

10.

பாட யபாட லாந்திருவள்
 பரவ சம்கொண் டேநின்னை
 நாடி யவெளி யேனாங்கு
 நயமு நப்ப ரிசமளித்தே
 ஆடி யபாதங் களிரண்டும்
 ஜய ணோகா ணக காட்டித்
 தேடி யபேர ருள்ளல்காப்
 திருவீ ழிமிழ லைச்சிவனே!

திருப்பழனி

பழனி யப்பா மெய்ஞானப்
 பழந்தீ யப்பா என்றென்று
 மிளம்நீ யப்பா கவியகுத்தின்
 இறைநீ யப்பா அன்பாகன்
 உளம்நீ யப்பா பகுந்தன்பி
 னுறவா யருள்க னியும்முக்திக
 களம்நீ யப்பா பழனிமலை
 மீது குடிகொள் கந்தப்பா!

கந்தப்பா என்சொந் தப்பா
 கருணைமிகு கடல்நீ யப்பா
 வொந்தப்பா வனது வாயில்
 நோக்கிப்ப ழனிவந் தப்பா
 சொந்தப்பாப் பாட யுன்னத்
 தோந்திரிக்கு மேழை யப்பா
 வந்தப்பா வரம் சூளப்பா
 பழனிமலை வாழ்கந் தப்பா!

தஞ்ச மெனவந் துனது
 தயவு வேண்டி நின்றிரக்கும்
 வஞ்சன் நான்வாழ் வினிலே
 வழித் வறிந டந்து விட்டேன்
 அஞ்ச லெனமன் னித்தெனை
 யணைத்த ருளாள வேண்டும்ப்பா
 குஞ்சரத்திற் கிளைய
 கோவே வடிவே ஸாய்நனே

வள்ளிக் குகத்த மணாளா
 வானோ ஷக்காத் தகுணாளா
 அள்ளி வழங்க ருளாளா
 அருண விரியார் உறவாளா
 தள்ளி வைப்ப ஒகலலத்
 தாங்கிக் காப்ப துங்கடனே
 குள்ளி யாடு மயில்யீ
 துதோன்றிக் காட்சி தந்தாளே!

துச்ச மெனவு வகவாழ்வ
 துணிந்தா ரூபிரைப் போக்கவன்று
 அச்ச மின்றி யன்பனான
 அருண விரிநா தனருணைந்தீ
 உச்சி மலைமே வேறிப் பாய்ந்
 துருண்டு வகுமல் வேணையிலே
 அச்சங் கொள்ள வேண்டாமென்
 அணைத்தாட் கொண்ட குமரேச!

அஞ்ச ருணகி ரியார்துயார் நீக்
 கருளி யாண்டு கொண்டவாறே
 யின்று முனத ஏதஞ்சமென
 நின்றி ரங்கெ வியேன்தலைமேல்
 நின்தி குவடி பதித்துவந்தே
 நிறைஞா ஏதீட்சுச் நல்கியாளாய்
 குன்று தொநாடு பழனிவேஸா
 குஞ்ச ரிவள்ளி மணவாளா

ஆறு படைவி நேர
 ஆறு மாழு கப்பிபாருளே
 பேறு தருவதைய வமைப்ப
 பேதை யென்யான் வந்திரந்தேன்
 ஊறு தருநோய்துன்பம்
 உறுத்தா தெனையண் டியருளாளாய்
 ஏறு சியிமீ தேறி
 விளையா பேழ ஸிமலையானே!

கந்தனே நீடி லால்வேறு
 கதியருள் கின்ற தெய்வமுண்டோ
 சிந்தையே திளைத்த ஆணவம
 லச்செருகு கினனாம் சூரியாழியக்
 குந்தமே யேவித் தேவர்க்காயக்
 கொடுமைகள் நீக்கி யருளாண்ட
 எந்தையே யின்று மீழவர்க்காய்
 இனவதை தடுத்தாள் பழனிவாழ்வே!

தெய்வ தள்ளீ யேயான்ம
 சேவை யாள வென்றுமுண்மை
 பொய்ய தாகா தெமையொடுக்கு
 புஞ்சமை யருண்ணாம் சிலைத்தெழியக்
 கைய ஸ்ரைவே கலையெவிக்
 கசட ஸ்ரத்த தேதாளாய்
 வைய மும்வா ஸுலேந்றியெத்தும்
 வரதா பழனி மலையானே!

கயவாக் கங்சி யீழுமக்கள்
 காடு பதுங்கு குழிகளிலே
 உயிரை யேகை யிற்பிடித்து
 ஊனு டெதா னுமின்றிவாடத்
 தயவு தாட்சினியமின்றிச்
 சண்டா ளர்குண் டழித்தொழிக்கும்
 துபரி னையீ ழங்காண
 சுரரை பொழுத்த பழனிவேலா!

பரிவார் கண்டா வளைக்கவிஞான்
 பணிவா யுறைத்தே னுன்முன்னே
 புரியா திருத்தன் முறையல்லப்
 போனின் கொடுமை சிறிதல்லக
 கரியாய் மாநா தீழூர் மண்
 கயவார் தொடுத்த போராலே
 தரியா வந்தி துசமயம்
 தாங்கீக் காவாய் பழனிவேலா

காசி கங்கை

தருமலை முதல் நான்கும்
 தரணியின் வேட்டோர் யாரும்
 வருகெனத் திரைக்கை காட்டி
 வந்தவர் பவங்க ளோடப்
 பொருது நீள் அலைகள் வீசிப்
 புண்ணியக் காசி யூரின்
 கருவினை போக்கு தீத்தக்
 கங்கைகளை குளிரிக் கண்டேன்

அரிதரி துகாசி கங்கை
 யாந்துநீ ராடல் அதி
 னரிதாங்கு வினைதீ தீத்த
 மாடியி யந்கை எய்தல்
 அரித்து மரிதே காசி
 யருட்பெருந் துறைபீற்றதல்
 அரகர சிவவென் நோதி
 அருட்கங்கை யாடி னேனே

காசிகங் கைபிற் குளிக்கும்
 காகமும் வெள்ளை யென்ப
 காசிநீ ராடு வாரதம்
 கன்மங்கள் தொலைவ தாரும்
 ஊசிகள் குத்து மாப்போல்
 உடலினைச் சிலிக்க வைக்கும்
 காசிநீ ராடி எளியேன்
 கன்மங்க ணைய நின்றேன்

வேறு

கழிந்தன தொடரும் கனம் வினைகள்
கிழிந்தன மும்மல் இருள்குழ் துன்பம்
கழிந்தன ஆசைகள் உயர்ந்த துள்ளாம்
கழிவினை தீந்தகங் கைநீ ராடியே!

கரையெலா மெரிவன கழிந்தார் பொய்யுடல்
தீரையெலா மலைவன் தீக்கடன் பிண்டமே
கரைப்பவர் அஸ்திகள் கங்கை யெங்கணும்
புரையறு காசியூர் புண்ய தீந்தமே

நீயு புத்த மேனியா அங்கெலாம்
ஆறு மனத்தராய் அரண்புகுழ் பாடுவர்
மாறு சிங்கமும் வாகன மாகுமால்
தேறு காசியூர் தெய்விக மானதே

கூட கோபுரம் கும்பிட வாலயம்
மாட மாளிகை மாமணி மண்டபம்
ஆடு பாதனின் அடியவர் சத்திரம்
ஒடு கங்கையின் ஓரம் தெங்குமே

மொட்டைத் தலையினர் மோனச வாயிகள்
செட்டி நாட்டவர் திருவரு ளாளர்கள்
கட்டிள மங்கையா காளையா கூட்டமும்
கட்டு மரங்களிற் கங்கைநீ சேர்ப்பரே

ஈசனார் திருமுடி இனசந்த கங்கையே
நேசமார் மலூக்குலம் நிறைவு பெற்றுய
மாசதீ தீந்தமாய் மன்னிற் பாய்வது
பூசனைக் குரியநீன் புண்ணிய கங்கையே!

அந்திய காலத்தா ருயிர் போக்கவென்
வந்தருள் மடங்களில் வழிபார்த் திருப்பவர்
முந்தைய வினைகள் முழுதந் மூழ்குவார்
சந்தடி மிக்கது தண்ணீக் கங்கையே!

தேடு பரம்பொருட் திவ்விய பூசைநீ
பீடு நீங்குறுப் பேரூட் தீர்த்தமாய்
ஒடு கங்கையின் ஊற்று இமயமென்
ஆடு பாதத்தன் அமர்ந்த கைலையே!

முன்வினைத் தோசமும் மும்ம லத்தெழு
புண்மையும் போக்குயர் புண்ய தீர்த்தமாயச்
தின்மையப் படுத்துமே திருவார் காசியூர்
ஞனிகா பிறித்திலாத் தண்ணீக் கங்கையே!

திருவொற்றியூர்

மங்கையைச் சடைம றைத்தாய்
 மாமனார் தலைகொய் வித்தாய்
 திங்களைத் தலைசு மந்தாய்
 திருத்தொண்டன் மகவறுப் பித்தாய்
 அங்கமெ ஸாம்நீ றாக
 ஆடினை சுடலை தன்னின்
 எங்கனுன் கூத்து ரைப்ப
 திருவொற்றி யிருந்தாள் சிவனே!

ஆன்மீக வளர்ச்சி குன்றி
 யாணவப் பிடியுட் சிக்கி
 ஊன்மிக வளர்க்கும் நோக்கி
 ஹாக்கமே கொள்ளஞ் ஞானர்க
 கான்மிக வுயர்ச்சி யின்றி
 அருளினை யண்டு கின்ற
 மான்மிய மிலையென் நோர
 வைத்தரு ஸொற்றி வாழ்வே!

ஆயுதத் தாலே தீவு
 அடையவென் ணரசா ரந்த
 ஆயுதத் தாலே யோநாள்
 அழியுமுன் மையு ணரந்து
 வாயிதம் பேசித் தமிழர்
 வளமுய ராட்சி நல்கும்
 ஏயிதம் காண வாளாய்
 இறைவதி ருவொற்றித் தேவே!

படையா ஞுயிர்க ளைவதைத்தே
 பசுத்தோல் போர்த்த புவியென்னும்
 நடையாய்த் தமிழ ரையானும்
 நயவஞ் சணையா ளாட்சியிலே
 கடையாய் வாழ்ந்த டிமையாகத்
 காலம் கழித்த தினிப்போதும்
 விடையாய் விமோச ணமெயக்கு
 விளைப்பாய் திருவொற் றியூர்க்கோவே!

மன்னவன் கடைமை நாட்டு
 மக்களைக் காத்த லன்றித
 தன்னவர் பிறரென் பேதந்
 தரம்பிரி யாட்சி யாலே
 அண்ணவர் குலதா ரோங்க
 அநிசலு கைவ ழங்கும்
 தென்னவர் செயவி வீழும்
 தேய்வதோ திருவொற் றிவாழுவே!

புத்தனின் வேதம் போற்றும்
 புண்ணிய வான்க ளாட்சி
 இத்தனை காலம் நாமும்
 ஏய்வற வேய்ச்சே மாறுக்
 சொத்தினைக் சுதந்தி ரத்தைத்
 தொட்டாந்துமே பறித்த டக்கி
 வைத்தமை முறையோ காணாய்
 ஒற்றியூர் வாழும் தேவே!

மாடு கன்று நல்லதூரு
 மனைவி மக்கள் சுற்றுத்தார்
 வீடு மனையி ருந்தென்ன
 வேத முதல்வ னாயானும்
 ஆடு பாதத் தாயுன்னை
 யண்டி யண்டித் தொழாரென்னின்
 தேடு பேரா னந்தமேது
 திருவொந்திரி நிசிவ பெருமானே!

பாரிலே சுதந்ர பானம்
 பருகவே துடிக்கும் வேளை
 போரினால் மக்கள் தாகம்
 போக்கவே முழியா தென்ப
 தேர்விலா அட்சி யாளர்
 தேந்தினி யேனு மாளின்
 தீருமே பகைமை நாட்டில்
 திருவொந்திரி யூரவாழ் தேவே!

‘செல்ல’வந் தநாட ழநாடென்னத்
 தேச மெங்கும் பேசமந்தச்
 ‘செல்ல’வந் தசோகச் செய்திகேட்கின்
 தொடைந ஞங்கும் படைநஞங்கும்
 பல்வி முந்த கிழவியுமே
 பதுங்கு குழியோ டித்தேடும்
 ‘செல்ல’வந் திறப்போ மென்பயத்தான்
 திருவொந்திரி நிசிவ பெருமானே!

கந்திவாள் கொண்ட வீணக்
காட்டயர் கூட்ட மங்கே
செத்தழுன் தலைகள் கொய்தே
சினவெறி யாடக் கண்டும்
பீத்தநீ என்ற தாலோ
பேதநா மெளனி யானாய்
சித்தமே யிரங்கி யாளாய்
திருவொற்றி யூவாழ் தேவே!

சீர்காழி

1.

அம்மையே யப்பா காழி
 அருட்சுடா ஒளியே போற்றி
 செம்மையே பெற்றுய் நீங்மை
 தெளிவிலா எளியேன் போற்றி
 பொய்மையாக இதைக் கீங்கப்
 புகலிட மாவாய் போற்றி
 கைமையேற் கிரங்கி யானும்
 கடவுளே போற்றி போற்றி

2.

வாதவு ராக்காய் மூட்டு
 வைகைய டைக்கச் சென்று
 பாதமே நோவச் சென்னிப்
 பாரமும் சுமந்தி ளைத்த
 ஆதியோ டந்த மில்லா
 அருட்பெரும் சோதி யான
 வேதனே சீகா ழிப்பாஸ்
 மேவிய அம்மை யப்பா!

3.

திருஞா ணசம்பந் தன்சீத
 தேவா ரப்பா பாடத்
 திருஞா ணப்பா ஹாட்டிச்
 சேயை யணைத்தாட் கொண்டு
 பெருஞா ணமோத வைத்தே
 பிறங்கு சைவம் காத்த
 அருமீச வகாழி யம்மை
 அப்பி அணைத்தா ! ளாயோ!

4. மாதோரு பாகா தீயேன்
     மனமது நல்ல தன்றி
     தீதோரு பொழுதும் நாடாத
     தினந்தினம் சிவமே யென்று
     யாதோரு கவலை யின்றி
     இருந்துனைப் பாடிப் போற்றப்
     போகுகும் செயாப்சீர் காழி
     போந்தருள் அம்மை யப்பனே!
5. நின்று மிருந்தும் கீடந்தும்
     நினைவெ லாமுன் பதமா
     யென்று முளசை வநீதி
     எடுத்தோ தியுல கறிக்க
     அன்று சம்பந் தாக்கா
     யருளி யவாறின் நாயேற்
     கின்ற ருளாப்சீர் காழி
     இருந்த ருளம்மை அப்பனே!
6. நல்லா யென்மன் றாட்டமிது
     கேளாய் ஞான மில்லாத
     பொல்லா சென்னு யிரிபிரிக்கும்
     போது நீற ணிந்திருந்து
     சொல்லார் நின்பு கழ்பாடித
     தோத்தி ரிக்க வைத்துப் பின்
     செல்லா யெடுத்து யிரீயே
     சீராக மியப்பை அப்பனே!

7. பொல்லான் எமதா மராசனவன்
     போந்தெ னைப்பி டித்திமுத்தே
     செல்லா தடுத்த ருளாண்டுனது
     திருவ டிக்கிழக் கொண்டுசோத்தே
     அல்லா னென்வி னையனைத்தும்
     அகல மன்னித் தாட்கொள்ளாய்
     கொல்லா மார்க்கண் டனுயிரினைக்
     கவியு ஸத்தாண் டகாழியாரே!

8. சத்துப் போன வுடலருகே
     தணியா வொளிவி ளக்கேற்றி
     வைத்து நாயேன் உணனநாஞும்
     வாயா ரப்பா டிப்போற்றும்
     பக்திப் பாடல் கள்சிலபோ
     பக்கத் திருந்து படித்திசைக்ககச்
     சித்த மிரங்கி யேற்றருளாய்
     சீர்கா ழியம்மை அப்பனே!

9. செத்தவர் உடல்தான் சாகும்
     சீவனோ சாகா தென்றும்
     புத்துடல் பெற்று மீண்டும்
     புகுமது வாழ்வி லென்னு
     மத்தக வுன்மை யென்னில்
     அடுத்தொரு பிறப்பு வேண்டேன்
     பத்தருக் கருள்சீ காழிப்
     பதியுறை யம்மை அப்பனே!

10. இருந்து நானும் கோணகுளம்
இரட்சித் தருநும் விநாயகனார்
பொருந்து கோயில் நேர்முன்னே
புகலு பெந்தா ~~ஒத்து~~ னாற்றோர்
வருந்து மன்பா அமைசமாதி
வடிவம் பூசை கண்டேத்த
வீந்து நில்லோ ஸீராவி
இறைவ அருளாய் அருளாயே!

திருக்கங்காராமநாய

அத்தனே யோலம் அண்ணா
 மலையுடையா யோலம்
 முத்தனே யோலம் முக்கண்
 முதல்வழு ஸமாரு ராசேசால்
 பித்தனே யோலம் பேசு
 சீரோவிடப் பீஸாம்பே யோலம்
 சித்தனே யணைத்தா தாரம்
 செய்யா யோலம் ஒலம்

தெய்வ சிந்த கணயின்றிச்
 சிற்றின் பவாழ்வுக் காகநாஞும்
 பொய்பு ரட்டு கள்பேசிப்
 பொய்யு டல்வ ளாத்துவந்தேன
 ஜய நீய ஸாவென்னை
 ஆரெ வரினி நெறிப்படுத்தி
 யுய்யும் வழியி கணயோம்ப
 அண்ணா மலையுடையாரே!

மனமதைச் செம்மை யாக்கி
 மாசிலா மனித னாக்க
 சினமது கொள்ளா காத்துச்
 சிற்றின்ப வவாவ டக்கித்
 தினமுனைப் பாடிப் போற்றித்
 திருவருள் அண்டி வாழ
 அனந்தசு கமளித் தாளாய்
 அண்ணாம ஸெவாழ் தேவே

வந்த வினைகள் யாவும்
 வழிமா நுவோட் டியெளியேனின்
 சிந்தை தெளிய வைத்தே
 திருஞா னசம்பந் தன்போலச்
 செந்தமிழ் சேர் சைவம்
 செக்கமெ லாம்ப ரப்பருளாய்
 எந்தை அண்ணா மலைமீ
 தெழுந்த ருப்ப ஸிடுக்ஷனீஸ்

விஞ்ஞா னகாலம் என்று
 வீணே பேசிப் பேசி
 அஞ்ஞா னராக மாந்தர்
 அகங்கா ரவாழ்வு நாடா
 மெய்ஞ்ஞா னமதே யின்று
 மெருக்ட் டவிஞ்ஞா னமென
 அஞ்ஞா னரக்கு ஜாத்தாய்
 அண்ணா மலைவாழ் சிவனே!

புத்தனு மிந்து வாயே
 புவியினிற் பிறந்தி றைஞானப்
 பித்தனு மாகிச் சமயம்
 பிறிதொன்ற மைத்தே பிரிந்தான்மெய்த்
 தத்துவம் பேச வேண்டும்
 சதுர்மறை யறிவு ஞானமெற்கு
 அத்தனே அருளா யருளாய்
 அருட்தி ருஅண்ணா மலையானே!

சித்தமே கலங்கித் தேம்பித
 திருவருள் வேண்டி யுன்முன்
 பத்தனே யாக வந்து
 பாமலர் சாத்து மேழை
 எத்தனை காலம் வேண்டி
 வேண்டி யிரப்ப ஈச!
 சித்தமே யிரங்கி யாளாய்
 திருஅண்ணா மலைவாழ் சிவனே!
 புத்தனைப் போன்றே ஞானப்
 போதனை யாவும் செய்தே
 புத்தொளி பெற்றுச் சைவம்
 புவியினில் விளங்கச் சமய
 தத்துவக் கரு விளக்கும்
 தக்கவர் உலகுக் கின்று
 அந்தனே வேண்டும் வேண்டும்
 அருட்திரு வருணைச் சிவனே!

பேரினா ஸ்டக்கி யானும்
 போக்கினை நாடி ஸங்கைத்
 தோவிலா அரசி னாட்சி
 சீக்கிரம் வீழ்ச்சி காணப்
 பாருளார் வெறுப்பைச் சீண்டிப்
 படையுளோ புரட்சி தூண்டிச்
 சீருளா ராட்சிக் காளாய்
 திருஅண்ணா மலைவாழ் சிவனே!

பாடிய பாடல் பத்தின்
பரிவிலை யேற்று நாயேன்
நாடிய கருமம் யாவும்
நலம்பெறக் கிருபை கூந்து
நீடிய சமயம் சைவம்
நிலைபெற வளர்த்துக் காக்கத்
தீழை ஞானம் நல்காம்
திருஅண்ணா மலைவாழ் சிவனே!

திருங்கண்ணாமணப டக்சி

விண்ணா ருமலை யுச்சியிலே
 வேண்டி ஞானம் வந்தேனைத்
 தண்ணா ருமரக் கீழ்நிழலிற்
 தவசி போல வீற்றிருந்து
 கண்ணா வேதி ருநோக்கருளிக்
 கதறி யழுநி ஸெயாக்கி
 அண்ணா மலையா யெளியினைன
 அடிமை கொள்ள நின்றாயோ!

மண்ணார் மணிவா சகாக்கு
 மரக்கீ ஸ்ரிருந்த ருளியவாறே
 அண்ணா மலையுச் சியிலே
 அடியார் சூழ மரத்தடியின்
 உண்ணா முலையா ஞடனாய்
 யோகத் திருந்த திருக்காட்சி
 கண்ணா ரக்கண் டுகண்ட
 டிமைகொள் வாயென் கருதினேனே!

அண்ணா மலையி டத்தே
 அருளா ளாப லாதோன்றிப்
 பண்ணா ரப்பாட் டிசைத்துப்
 பரஞா னிகளா யுய்யஞானம்
 நண்ணா யிந்நா யிசைப்ப
 நயமி லாத பாட்டெனவோ
 கண்ணா ரக்காட் சித்தும்
 கனிந்துள் ளடிமை கொண்டிலையே

மண்ணார் தலங்க ஞானோ
 மருவு முத்தி பதமருஞம்
 அண்ணா மலையி டத்தே
 அருட்சோ தியாகி நின்றாயை
 எண்ணா திருந்தே னெண்ணி
 யெண்ணி யேத்து காட்சிதந்தாய்
 வெண்ணோ ரும்கண் டிரியா
 வேந்தே யண்ணா மலையாரோ!

இல்லைநின் அருளோ யாகின்
 ஸசனே மீட்சி யின்றி
 அல்லிருள் மலத்துட் சிக்கி
 அறிவிலிய யாய்நின் பாதம்
 ஒல்லுபெந் றியறி யாவிவ
 வட்டெலடுத் ததன்நோக் கிழுந்து
 அல்லலு யுவமு றையோ
 அண்ணா மலைாவழி கோவே!

செல்லும் வழிய றியாதுவதெருத்
 தெருவா யுலைந்த லைவென்வாப்
 சொல்லித் துதிகும் பாடல்கட்
 கீரங்கி யேனுந் துணை நின்று
 மெல்லக் கரம சைத்தானாம்
 மேவு நெறிகாட் தியருளாளாய்
 அல்லும் பகலு மாச்சிந்தமார்க்
 கண்டார்க் கருளி யபெம்மானே!

திரு இராமேச்சுரம்

1.   கத்து கடலவீ சுதிரை
           கரைத டவிப்பு ரண்டலைய
           முத்தி பதம் ஸிக்கும்
           மூர்த்தி தலந்தீாத் தமொன்றவருட்
           சித்தர் பல்லாபா டலுடைத்
           தென்ன கத்திற் காசிநகர்
           ஒத்த தலமி தென்ன
           ஓளிர்ப திஇரா மேச்சுரமே!

2.   ராமத் தரக்கா வேந்தன்
           இராவ ணன்ற ணைச்செற்ற
           தாழ்வி ணைநீங் கராமன்
           தரிசித் தேத்த வேண்டி லிங்கம்
           ஆழி சூழ்தி விலமைத்
           தாச்சித் துநின்ற திருக்கோயில்
           ஊழ்வி ணைபோக் குதீாத்தம்
           சிருங்க மைஇரா மேச்சுரமே!

வெறு

3.   வரையினை யொத்த தோஞும்
           வரத்தினால் வலியும் மிக்க
           குரைகடல் சூழி லங்கைக்
           கொடுவினை யாள ரான
           அரக்கறைக் கொன்ற தோசம்
           அகலமால் அமைத்த கோயில்
           பரகதி யளிக்க வல்ல
           பதிதிரு இராமேச் சுரமே!

4. விண்ணினி பெடுத்து வந்த
விகவலிங் கத்தொ டிந்த
மண்ணினிற் சீதை செய்த
மாசிலா, இராம லிங்கம்
விண்ணுள தேவா தாழும்
விரும்பிவந் தேஷ்வி, ரிந்க
மண்ணினில் மாலாமைத்த
மாதலம் இராமேச சுரமே!
5. திக்குக ளெட்டு முள்ளார்
தீரள்திர ளாக வந்து
பத்தியி னுந்த லாலே
பரவச நிலையி ளானோர்
அக்கினி முதலாய்த் தீத்தம்
அனுமன் றைந்து மாடிப்
பக்குவ நிலையை யெய்தும்
பதிதிரு இராமேச சுரமே
6. பலவநாட் செய்த பாவப்
பழியெல்லாம் தானே நீங்க
அலையினாற் குழந்த தீவில்
அயோத்தியி லவத ரித்த
சிலையினான் செய்த கோபில்
நிருஇரா மேச்ச ரத்தை
நிலையிலா வாழுவ மாந்தர்
நிதம் நிதம் தொழுமின் வந்தே!

செருக்கப் பிரீவிநாயகர்

1. ஆனை முகந்தனை ஜந்துக ரத்தனை பானை வயிற்றனைப் பாசங்கு சத்தனை ஆன செருக்கலின் ஜயனைக் கைதொழு வான வர்சுக வாழ்வது கிட்டுமே
2. வேத நாயகன் விண்ணவர் நாயகன் சோதி நாயகன் சோந்றுவண நாயகன் ஆதி செருக்கலின் அமாந்தவி நாயகன் ஒது லத்துறை புண்ணிய மூந்தியே!
3. முன்னவன் முதலவன் முக்கண் ஜங்கரன் தொன்முனிக் கருளிய தும்பி மாழுகன் குன்றிடா வருள்கொழு செருக்க ஸெல்பதி யொன்றியி ருந்தருள் ஒங்கா ரத்தொளோ!
4. ஊரெலாம் வெண்ணீ நுயிரெ லாமன்புள் நீரெலாம் தீந்ததநீ நிறைவெ லாம்திரு சேரெலாம் தீரள்பொலி செழித்தோங் கரதாம் ஏமலி செருக்கலே ரம்பன் சூழலே
5. நீறணி மேனியர் நிறையட்ட சீலர்கள் தேறிய சிந்தையர் திரும் நைசொல்லார் தேறலா 'செல்'லுமே திசைதி ரும்புமால் கூறவும் தகுவனோ குஞ்ச ரன்புகழு
6. ஜம்புலன் அடக்கியே ஜந்தெ முத்துனி யெம்மன மாந்தரும் இன்ம நெதராய்த் தம்வச மிழந்தருட் சனன தத்தராய்க் கும்பிடு திருப்பதி செருக்கற் கோட்டமே

7. கற்றவர் மற்றவர் கழனி யாளர்கள் நற்குண வாளர்கள் நடுநி லையினா உற்றசா வச்சேரி யூரு யாவற நற்றுணை யருள்வி நாய கன்பதி
8. ஆடுகள் கோழிகள் வதைப்ப தங்கிலை நூட்டும் காதரிள் நடமுஹங்கிலை பாடுவார் திருமுறை பரவ சததொடு கோடுடை விநாயகன் கொலுவி ரூபனே!
9. விழிப்புவன் சிந்தவே வேண்டு வார்வரம் அளிப்பவன் அருட்பதம் அனுதி தினந்தொழு களிப்பவன் எய்தியே காத்த ஞானசெய்வான் செழிப்புனல் தெங்குகுழு செருக்கன் பிள்ளையே!
10. வானுயா தென்பனை வளமார் மாபலா கோனுயா உழவரிள் குடிசை கொல்லைகள் ஆனினம் வானரம் அங்கு சூழ்தர வானவர் தலமென வணங்க ரூட்பதி
11. இறைவனை ஏத்துக இதுய மொன்றுவே இறைவனைப் போற்றுக இசையைப் பாடியே இறைவனை வேண்டுக இடாகள் நீங்கவே இறைவனும் இசைந்தருள் இனித ஞாவனே!
12. வான வரும்புவி வந்துவந் தேத்துயா கோண குளத்துறை குஞ்சரத் தானருள் ஆன இராசையன் அன்பினாற் செருக்கல்வாழு ஆனை முகன்புகழு அகவினன் யாக்குமே!

திருக்கிடத்தீச்சரம்

1.

ஆதியும் அந்தமு மில்லா
 அருட்பெருஞ் சோதியாம் நீயே!
 வேதமுஞ் செந்தமிழு மோங்கி
 விளங்குகே தீச்சரத் தின்பால்
 ஆதிநின் ளாடல்கள் குன்றா
 அருட்டுறை யாகவ மாந்து
 பூதியிக் காவருள் புண்யப்
 பொருளேநின் பூங்கழல் போற்றி!

2.

ஆடல தாயம்ப லத்தே
 ஆகேங்ந நின்திருப் பாதும்
 முடிய மாயை இருட்குள்
 முழ்கித் தினந்தத் தளித்தே
 பாடுமீன் நாய்க்குணன் காணப்
 பாலித் தருங்கு தென்னேரா
 தேடியும் மாலயன் கண்ட
 நியாத்திருக்கே தீச்ர சிவனே

3.

தண்டமிழு ஞானசம் பந்தன்
 தவித்தழ ஞானமார் பாலை
 உண்டு தமிழ்மறை யோதென்
 உவந்தன் றளித்தருளி யதேவே
 மண்டிருள் குழமலத்துட் சிக்கி
 மயங்கெனை மீட்டனைப்ப தென்னோ
 தெண்திரை வந்துவந்து மோது
 கரைத்திருக்கே தீச்ர சிவனே!

4. மண்ணார் மணிவாச காக்காய்
     வைகைமண்க மந்து நொந்த
     வண்டா ரணிமலர்க் கொன்றை
     வான்மதி கங்கையனி சென்னி
     கண்டா ருமுள் முருகிக்
     கடையேன் தொழுவதென் நென்னத்
     திண்டா முடியேந்கி ரங்கி
     யருள்திருக்கே தீச்ர சிவனே!

5. அல்லும் பகலுமுனை வேண்டி
     அங்கசித்த மார்க்கண் டனுயிர
     கொல்லும் பழயாக வந்த
     சுந்தறுக்கா லாலுதைத்தே யாண்ட
     எல்லை யிலாவருட் பாதும்
     எளியனேன் பற்றுவ தென்றோ
     தில்லை பெனநட மாடு
     பதிதிருக்கே தீச்ர சிவனே!

வேறு

6. ஆத்த பிறவித் துயாதூபா
     றைந்து மடங்கி முன்றுங்கெடச்
     சேர்த்த முன்வி னைப்பயனும்
     தீண்டா தகலப் பாலாவித்
     தீத்துப் புனலா டித்திருநீ
     பணிந்து சிவசிவ வென்பானைச்
     சேர்த்த ருள்பா விப்பதென்றோ
     திருக்கே தீச்ர முறைசிவனே!

7.   தேவ சிந்தை சிறிதுபிலாத்
           தீனமும் வாழ்வி லிதுவரையும்
           பாவச் செயலி லாழ்ந்துநின்ற
           பாவி யேனுள் பக்குவமாய்த்
           தாவு கொள்ள நின்னடிக் கீழ்த்
           தாங்கிக் காப்ப தெந்நாளோ
           தேவாக் கிரங்கி நஞ்சுண்ட
           திருக்கே தீசர முறைசிவனே!

8.   இன்றோ நாளை யோவென்றோ
           இவ்வு யிரபி ரியும்வேளை
           நின்றோ இருந்தோ சிவசிவவென்
           நினது திருநா மமோதியோதி
           மன்றா மோபக் குவமெய்த
           என்னை மன்னித் அருளாளாய்
           தெந்நாட் டகத்தி யாக்ககருளிய
           திருக்கே தீசர முறைசிவனே!

9.   உன்னாற் பிரயோ சனம்வேண்ட
           உண்டெட னவுண்ணந் துண்புகழைப்
           பன்னா ஞாம்பா டிப்பாடிப்
           பணிந்து போற்று யிப்பாவி
           தன்னாற் பிரயோ சனமிந்தத்
           தரணிக் கேது மாகவருள்
           செந்நா அப்பாக் கருளிய
           திருக்கே தீசர முறைசிவனே!

10. அல்லா னாயி னுமிலங்கேசன்
           அன்பிற் கிசைந்தன் றருளியநீ
           பொல்லா வெனவே யெனவெறுத்துப்
           புறக்க ணிப்ப துவும் முறையோ
           நல்லா னாக நாயெனக்கு
           ஞான மூட்டி யல்வழியிற்
           செல்லா திருந்த அருளாளாய்
           திருக்கே தீச்ர (முறைசிவனே)
11. நிலையா வுடம்பை வளர்த்தெடுக்க
           நீசத தனமா யுயிர்கள்பல
           கொலையே செய்து செய்திந்தக்
           கூட்டை நிரப்பி நின்ற பாபம்
           தொலையா யெனவுன் சன்னதியில்த
           தோன்றி யிரந்தேன் அருளாளாய்
           அலையார் ஆழிக் கரையுறையும்
           ஆதி கேதீச் சரசிவனே
12. அருவே யுருவே அருவருவே
           ஆதி யந்த மிலாதவருட
           பெருளா னந்தப் பேரராளியே
           பிறிதொன் றறியாப் பேதைபேணுய்
           குருவா யண்டி ஞானதீட்சை
           கொடுத்த ருளிநின் திருவிழியே
           சிரமேற் பதித்தாட் கொண்டணையாய்
           திருக்கே தீச்ர முறைசிவனே

ஸ்ரீ சட்டிபுரம் அம்மன்

1. அகரமென உயிரணைத்தின் அன்னையான
அனுவமரு வருவ மாகி
சிகரபத நெறிகடந்த தேவரோடு
முனிவார்கள் சேந்து போற்ற
பகருமெழு பவமுழலும் சராசரங்கள்
படைத்தளித்து அருளிக் காக்குத்
திகழ்ச்சி புரத்தலம் சாந் தழியார்க்குத்
திருவருளும் அம்பி கையே !
2. உலகோர்கள் தொழுமிமய மலையீற்றன ம்
உமையவளே உம்ப ருய்யக்
குலமோங்கு மவுணர்கள் கொடுமையினை
யடக்கியின்னல் குறைக்க வல்ல
நலமார் விநாயகனை நம்பிவள்ளி
நாயகனை நயமாய்த் தந்து
தலமோங்கு சட்டிபுரம் சாந்ததழியார்
சஞ்சலங்கள் தாங்கும் தாயே!
3. அருட்க்கசி முதலான ஆலயம்போற்
சட்டிபுரம் சிறக்கத் தங்கி
அருட்செல்வம் கொடுத்தேதன் னடபோற்றும்
அடியாரை யன்பா யண்டி
உருச்செந்நெல் வாழையென வளர்ந்தோங்கி
உய்வினைவீ வரணிமேலாம்
பொருட்செல்வம் பொருந்தியீழும் பொலியவருள்
புரிசிட்டி புரம்வாழ் தாயே!

4. ஜயங்குன் அம்மையாம்நீ அணைந்தருளி
     அஞ்சலென அபயம் தந்து
     வையமெலாம் படைத் தஸனைக்கும் வடிவுகாட்டி
     வளர்ச்சடையுட் பிறையும் காட்டி
     செய்யவிரு பாதமதில் ஒன்றுசிவன்
     பாதமெனத் தெரிய அன்பா
     உய்யபவுயிர் உட்ந்துதலம் கட்டிபு
     புறாஷக ஹந்த தீவிய!
5. தொம் தொமென நடனமிடு சுந்தரேசா
     தோழியென அருகி ருக்கும்
     அம்பிகையே ஆரணியாய்ப் பூரணியாய்
     ஆத்சிவ சக்தி யாகி
     உம்பரோடு முனிவர்கள் தொழுதேத்தும்
     உமையவளா யுலகி யங்கத்
     திம்திமென நடனமிடு தேவியாகித்
     திகழுச்சடி பூம்வாழ் தாயே!
6. நீறிலங்கு மேனியர் நிறைமனந்தார்
     நிதவிரதா சார சீலர்
     பேறிலங்கு கைவாக மபூரணம்
     பேகநெறி பிசகா அன்பா
     அழறிலங்கு அணிந்கராம் வரணியூரின்
     அருள் பரவக் கூடி வாழும்
     வீறிலங்கு சுட்டிபுரம் வீற்றிருந்து
     வெவ்வினைகள் போக்கும் தாயே!

7. ஆண்டுதொறும் வைகாசிப் பூரணையில்
     அலங்காரத் திருவி மூக்கள்
     வேண்டுமீறை பக்தர்கள் வீதியெங்கும்
     விதம்விதமாம் தோர ணங்கள்
     காண்டந்தி னியகைலாசக் காட்சிபினைக்
     கண்டு கண்டுள் கசிய மக்கள்
     தூண்மேருள் வழவாகிச் சுட்டிபூரம்
     தோள்ளுரியகுள் சொரியூர் தூபோ!
8. கரகங்கள் சுற்றங்கும் முள்ளணிந்தார்
     காவடிகள் ஆடி நிற்க
     விரதாளர் வீதிவல்லஞ் செய்தேத்த
     வேதியர் சொல் மந்தி ரங்கள்
     அரகரவோ சையடியா ருளமுருக்க
     ஆதிசிவ சக்தி யாயே
     பரகதியின் வாயிலதாய்ச் சுட்டிபூரப்
     பதிமேவி யருஞும் தாயே!
9. நஞ்சுமிழு நெஞ்சுர்கள் நயவஞ்சர்
     நீசகுண பாத கர்கள்
     கஞ்சியெனு மீபாத கயவர்கள்
     தஞ்சமென நின்ற போதும்
     வஞ்சமின்றி அஞ்சலென வரவேந்று
     வாழ்விக்கும் தேய்வமாக
     விஞ்சுபுகழ் கொண்டதலம் சுட்டிபூரம்
     வீற்றிருந்த ருளசெய் தாயே!

10. ஏரவளாரும் பலவளஞ்சார் எழில் வரணி
மாணவர்கள் இதய மென்னும்
ஆரவளாரும் கழனிகளில் அழகுதமிழ்
விதையதனைத் தூவி அன்பாம்
காரவளாரும் நீபாய்ச்சிக் கலைகளென்னும்
பயிரதனை வளர்த்துக் காக்கச்
சீரவளாரும் சுட்டபூத் தலம் மேவித்
திருவருள்பா விக்கும் தாயே!

நந்தன் புஸம் நாகபூசனி பதிகம் காப்பு

நந்தன் புலத்துறை நாகபூச ஷித்தாய்க்கோர் விந்தைப் பதிகமென்றான் வேற்பிள்ளை- எந்தையாம் கோணங் குளத்தானைக் கும்பிட்டேன் அன்னையருள் மாண்ணால் பாட மகிழ்ந்து

நால்

1. ஒங்கார உட்பொருளே யோளியதான
    ஓப்புசிவ சக்திமய மதாகிறின்றே
    நீங்காத வினைகளெல்லாம் நீங்கநீங்கி
        நீடாசி புரிந்துலகு நிறைந்த தாயே!
    ஆங்கார உள்ளன்றி வேற்றோன் றண்டான்
        அம்மையுனைப் புகழுவனோ ஆதரித் தாள்
    பாங்கார வட் டக்கச்சி பழனஞ் சூழ
        பதியிலுறை நாகபூச ஷியாய தாயே!
2. ஆஹபொறி சரவணத்தே அகிலம் போற்ற
    ஆஹமுகப் பொருளாயே அணைந்துதோன்றி
    தேறுநெறி யறியாத தேவர் மற்றும்
        செகத்திலுள உயிரனைத்தும் தேற்றும் காண
    பேறுத்து முருக்கனையே பெட்பா யீந்து
        பிரணவத்தின் பொருளதனைப் பேச வைத்த
    சூறுக்கலை யறிவுவள் வட்டக் கச்சி
        குலவியருள் நாகபூச ஷியாய தாயே!

3. அன்புருவ பாயமாந்தே அரனார் பாகம்
     அகிலமெல்லாம் ஆண்டருஞ் மாதி சக்தி
     பின்புமணி வாளாரையும் பிரிந்து சென்றே
     பெருந்தவங்கள் புரிந்துபம்பை பெருமை பெற்றாய்
     உன் தந்தை தங்களிடம் உரிய யாகத்
     துரிமையினைச் சிவனாருக் கொதுக்கக் கேட்ட
     அன்பொழுது தெய்வமாயே வட்டக் கச்சி
     அமர்ந்தருஞும் நாகபூச ணியாய தாயே!
4. தொம்பிதாமென நடனமிடு சுந்த ரேசு
     தோழிநீயே அனைத்துலகும் அழிந்த காலை
     அம்பலமி ப்ராகநட மாட சசர்க்
     கடிவெடுத்தே கொடுத்தனைத்து மியங்க வைத்தாய்
     திமதிலன நடனமிடு உழவா கூட்டம்
     தினமுனது திருத்தலத்தே சிறக்க ஏத்தி
     நம்பிவிகை நாட்டப்பூர் விளையு நல்கும்
     நந்தபுஸ் நாகபூச ணியாய தாயே!
5. உண்டென்ற உத்தமாக்கு உண்டு தெய்வம்
     உள்ளன்பு பற்றாத உலுத்தாக் கில்லை
     அண்டி நிற்கும் ஆணவத்தை அகற்றி மேலாம்
     அன்பதனை நெஞ்சகத்தே அண்ட அண்டின்
     கண்டறிவார் தெய்வமங்கே காணு யிருக்கல்
     கனிந்துறவு கொண்டவரே ககனம் காண்பா
     விண்ணனாவு தென்னைப்பலா விளங்கு வட்டக்
     கச்சிநகர் மேவியருள் சொரியும் தாயே!

6. சீராள்வட் டக்கச்சி செழிப்பா யோங்க
     சேருமூவா் திருவிலாக்கள் செய்தே பேத்தப்
     பாராதி அருள்மய மாய்ப் பக்தி மேவ
     பண்புளங்கள் பரவியூ் பயனாய் வாழ
     ஏராதி தொழில்வளங்கள் ஏற்றங் காண
     இரண்ணமடு நீநிரம்பி இசைவா யோட
     ஆராத தெய்வசிந்தத ஆவு காட்டி
     அம்பிகையாய் நந்தாலுத் திருஞம் தாயே!
7. தாயான நினதருளைத் தயவாய் வேண்டித்
     தலமதிலே மடைபாங்கல் தகவேவைத்துக்
     காயாத பயிரினங்கள் காய்த்து ஒங்க
     காராளர் களஞ்சியங்கள் நிறைந்து காண
     இயாதே யுன்நாமம் உச்சரிக்கும்
     ஊரார்கள் உளம் நிறைவா யுயாந்தே அன்பு
     தேயாதுர் காத்தருளைத் தினமு மீயும்
     தெய்வம்நீ நாகபூச ணியாய தாயே!
8. தானென்னும் ஆணவமே தாவி யுள்ளம்
     சாருமந்தச் சகமாயை தானுங் கூடித்
     தானென்ற அகங்காரம் தலைக்க தேந்றித்
     தன்னைத்தான் அறியவிபா தடுக்கும் காலை
     ஹனொன்று பற்றதனை உதறித் தன்னைத்
     தானறியும் தகமையினைத் தமத தாக்கின்
     வாளொன்ற வழியருஞம் வட்டக் கச்சி
     மகிழ்வறை நாகபூச ணியாய தாயே!

9. மக்களிடை கண்டயராகி மதியே யில்லா
           மதிப்பில்லா மண்டயராக மண்டி யிட்டு
           தக்கவாரு உதவிதனைத் தமக்காய் வேண்டித்
           தன்ஞாஸுத்தார் வழுக்குகளைத் தரிய ஸ்ரக்கு
           எக்கணமு மெடுத்திங்கு ஒத வின்று
           எம்மிடையி விருக்கின்றார் ராராக
           ஒக்குமலர் மனம்மாற உதவி நிற்பாய்
           உலகானும் நாகபூச ஜியாய தாயீ!
10. பூரணிந் பூந்தகிந் புவனமெல்லாம்
           போற்றுமைந் பூராதனிந் புலமைத்தெய்வம்
           நாரணிந் புங்கவிந் நாரி யும்நி
           நம்பிசில சக்திநவ காளி பாரி
           ஆரணிந் ஆதிபரா சக்தி யாகி
           அவன்யெஸாம் ஆண்டருஞும் அனைநின் நாமம்
           ஆவமதா யன்புருகிப் பாடி நின்றேன்
           ஆண்டருள்வா யடியேனுக் கண்பு களந்தே!
11. செந்தமிழும் தமிழினமும் சிறந்து வாழி
           சேரீழும் தனியரசு செய்து வாழி
           சந்ததமும் இறைசிந்தை தழைத்து வாழி
           தரணியளோர் சைவமதம் சாந்து வாழி
           விந்தையிகு விளைவெய்தி யழவர் வாழி
           வெஞ்சினமும் வீண்பக்கயும் விலகி வாழி
           நந்தபுலம் வயல் நடுவே நயந்து ஞைபும்
           நாயகியே நாடினிது காத்து வாழி

பொறிக்கடவை அம்பாள் திருப்பதிகம்

பொல்லா வினைகளெலாம் போக்கியடி யார்க்கருள
வல்ல பொறிக்கடவை வாயிக்குச் சொல்லும்
திருப்பதிகஞ் சோபிததே தேசஞ் செழிக்கக்
கருணைபொழி கற்பகமே காத்து.

பன்னிரு சீர்க்கழி இந்திவடி ஆட்சிரிய வீரநுத்தம்.

அண்டமொரு பதினான்கு மமரரய
நாமிமற்று மனையதேவர் தொழுதேத்து
மகிளாண்ட ஈஸ்வரியே அத்தனீட
பாகமாக அமர்ந்தானு தேவியாகி
அண்டபகி ரண்டமெலா மருளொளியீந்
தடியவரை யொருநானு மல்லலண்டா
வண்ணமிகு அருள்வழவாய் நின்று காக்க
அவனிதனி வவதார மாய்த்தோன்றி
வின்னொடுமன் வியாபகமாய் வெவ்வினைகள்
விளைப்போரின் வெஞ்சினங்கள் வெகுண்டோட
அரணோடன் ழவினையாடு தத்துவத்தால்
மேதினியி இன்சத்தி விளங்கநிற்கும்
மண்டலம்போற் றுமாதெய்வும் நீயல்லால்
மனதினிலே நினைக்கவொரு தெய்வமுனோடோ
மருள்நீங்கப் பொறிக்கடவை மருவியேத்து
மழியார்கள் மாணதருள் அன்னையே!

வலம்புரிச்சுவ் கொத்த வடிவமான கழுத்ததனில்
 வச்சிரமணி மாலையாட
 வார்குழந்தென் வியிற்பக்சை வைடுரிய ம்பதித்த
 பொன்னுச்சிப் பட்டமாட
 சிலம்பணிது ரூப்பாத மிரண்டேத்த தமியெனவே
 தாளவோசைக் கிசெந்தாட
 சேர்க்கை வடமொட்டி யாணங்க ணையாழி
 வெக்கிழுது உமியெலையாட
 வலம்வருமெப் யடியார்கள் வாயார வாழ்த்தியுனை
 வரங்கேட்டு நின்றாட
 மாணாட மழு அஞ்கு சம்பாச மாய்மங்கை
 சிவகாமி நீயுமாட
 மலம்நீங்கி முத்திகாண மன்றாடு மைந்தனீவ
 ஒுன்புகழைப் பாடியாட
 மாநிலமே மகிழ்ந்தாப் பொறிக்கடவை மருவிவந்து
 வரமளிக்கு மன்னை நீயே!

3. பொல்லாப்பிள் களையாயி னும்பேற்ற பொறுப்பதனைப்
     புறக்கணிக்குந் தாய்முன்டோ
     புவியினிலே தாய்மார்தம் சேயினையன் போடன்டிப்
     புத்திமதி புகட்டினிழக
     கால்லாப்பிள் களையிருந் தாய்மிதூண விடுவிந்து
     அவனிதனி ஸல்லலாவேன் (அல்லன்டும்)
     அடியவிரலாம் கண்டிந்த அங்பிலாச் செய்கைக்குணைத்தான்
     எள்ளிமிக நகைப்பரம்மா
     நல்லதொரு தாயெனது நல்கார்தல் தீர்ப்பாயென
     நம்பியுனை நாடவந்தேன
     நடுத்தருவில் விழுவாயேல் நல்லவனென் ஹெனையார்தாம்
     நயமாக அணைப்பரம்மா
     சொல்லவெனி னுன்கணவர் சுடலைவாசி சொந்தபந்தம்
     பாராட்டார் சொல்லி யென்ன
     தோன்றியடி யார்க்கருளைச்
     சொரிவின்ற அன்னைநீயே!

4. தாயான உனக்கிந்தத் தரணிதனிற் சாதிக்க
     இயலாத தெதுவமுண்டோ
     துவாக வன்னாந்து குறைவளதால் ஸாமி முறை
     தன்மையிலுன் கடமைதானே
     சேயான நாலுனது திருப்பாதங் கணாப்பிடித்தே
     வினியிமுனைத் தப்பவிடேன்
     தெருவினிலே நாமிருவா சேந்துருளல் சிறப்பல்லச்
     சேரடியார் சிரிப்பரம்மா
     நாயான துநடுக்க டலில்நின்றும் நீநக்கி
     யுண்ணுமாப்போல் நாலுமாகா
     நயமான வனதருளி ஞைநல்கி யெனையுமந்த
     அருட்கடலில் மூழ்கலைத்து
     ஆயாசம் நீக்கியுன தழியார்க்கு மழியனாக்கித்
     தொண்டுசெய அண்டியாள்வாய்
     அருள்பொக்கு பொறிக்கடலை அம்மனாக அடியாஸரை
     ஆட்கொள்ளு மன்னைநீயே!

முத்திரை காணவிந்த வாழ்வினிலே முயன்றுபியா
 ரூடனாகி முன் விளைகள்
 முழுமெனத் தொட்டிமுக்கா ணவம்கனம் மாயையெனும்
 முல்வினையுள் முழுகி நின்றேன்
 சித்திரை காட்டியெனச் சிறப்பாக்கி யிவ்வாழ்வில்
 சிவதொண்டனாக மாற்றுச்
 தேசமேங்குஞ் சைவமொடு செந்தமிழுஞ் செழித்தோங்கத்
 துமிழுக்குரவா செய்துநின்ற
 பக்திரை பரப்பியிந்தப் பாரினிலேபாதகங்கள்
 புரிகின்றார் மனதுமாற்றுப்
 பழையினை நினைவுறுத்திப் புதுமையெனும் பசாசையோட்டு
 பண்புள்ள மனிதராக்க
 நித்தியகல் யாணியான நீயிந்த நீசுகனின்
 மலம்நீக்கி நிமலனாக்காய்
 நிலையாகப் பொறிக்கடவை கோயிலாய்க்கொண் டழியார்க்காய்
 நிறைந்துவாழு மன்னைநீயே!

7. முரணிந் சுமங்கலைந் புராதனிந் சுதந்தரிந்
     புப்பமதில் வீற்றிருக்கும்
     புங்கவிந் விளங்குசில சங்கரிந் பூதநாதன்
     சக்தியான புவிபோற்று
     நாரணிந் மனோதீத நாயனிந் குணாத்த
     நாதாந்த அன்னையான
     நாச்சியாரீ மகேஸ்வரிந் நாகபூசணியம்மையாகி
     நல்லடியார் வினைபோக்கும்
     காரணிந் சுந்தரிந் கண்ணகைந் சுவந்தரிந்
     நிரந்தரிந் உலகமெல்லாம்
     கற்பகவல் வியாகவருள் தூரந்தரிந் கமாட்சி
     அம்மையுமா யெனையானும்
     ஆரணியுன் நாமமதை யன்போடுச் சரிந்துநின்றேன்
     அருட்கண்கள் திறந்தென்னை
     அன்பொடண்டி யிரட்சிப்பாய் பொறிக்கடவை அண்டவாழும்
     அருளான அன்னைநீயீ!

8. இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இப்பொழுதோ பிற்பொழுதோ
     இந்தவுயி ரூட்ம்பைவிட்டு
 என்றைக்கோ பிரிந்துசெல்லு மென்பதனை யுணராத
     இம்மாந்தர் வாழ்நாளில்
 அன்பத்தினாப் பூற்ககணித்தே யறுத்தையண்டா தாண்வடிப்
     வீட்டாற்தம் அறிவிழந்து
 அம்மீம்; எத்தனையோ அநியாயஞ் செய்கின்றார்
     அருளென்னும் பத்திநாடார்
 இன்பமதைத் தேழிதம் எண்ணரிய கொஸெகளாவு
     ஏமாற்றுப் பொய்யறளி
 இத்தனையு மினிமைகாண இளமைத் துடிப்பாலே
     இருக்கமின்றி இயற்றிந்றபார்
 கண்ணமமதைப் போக்கியவ ரூள்ளமதிற் கடவுள்நம்
     பிக்கையெனும் கருவை யூன்று
 கருதரிய பொறிக்கடவை கண்ணகையம் மனாகவந்து
     காத்தருஞு மண்ணை நீயே!

9. இன்றெனக்கு வந்துற்ற இக்கட்டை யாரிடஞ்சொல்
 வியிரப்பே னேழையிவன்
 இடுக்கண்கள் களையவல்ல இனிதான தாயொருத்தி
 நீயல்லா லெவருமுண்டோ
 முன்னையவென் சென்மதில் முடன்நா னேதேனும்
 மோசங்கள் பரிந்தேனால்
 முதுவினைகள் தொடர்ந்தின்னும் மோதாதே பேதையினை
 முழுமனித னாகமாற்றாய்
 அன்றொருநாட் சம்பந்த னுக்கிரங்கி யருள்முலைப்பாலை
 யூட்டியபோ வின்றெனக்கும்
 அமிழ்தினுமி னியதமிழாம் அருள்மொழியைக் கரைத்தினிதே
 கவைக்கவெந்தன் நாவி ழாந்ற
 அன்னவாக னமீதேநி வந்துனது அடியானின்
 முன்தோன்றி யருள்செய்வாய்
 ஆதியாயே போறிக்கடவை ஆலயத்தில் அம்மனாக
 இருந்தருஞ் மன்னைநீயே!

10. எத்தனைபி றப்புக்க ஸிப்புவியி லெடுத்தேனன்
     றிதைநானோ அறிந்தில்லேன்
     இனிமேலுஞ் சென்மமெடுத் திப்புவியி வின்னல்கள்
     தாங்கிநிற்க இயலாதம்மா
     ஏத்திதரு வாயீஸ்ரோ முழுமண்தா முன்னாது
     முறையிட்டேன் வேண்டியின்று
     முகம்மலாந்தே வந்தெனது முன்தோன்றி மன்னித்து
     மும்மலமும் போக்கியாள்வாய்
     பத்தியாயன் புகழ்தன்னைப் பதிகமதாய்ப் பாடவிட்டேன்
     பலபேரும் பாதித்தேத்த
     பவானியுனக் கினியேனும் பாசமிது பிறந்திடாதோ
     பாலகணைக் காத்தாள்வாய்
     அந்தனிட பாகமதி ஸண்டியிருந் தகிலமெலாம்
     ஆக்கியானும் உலகமாது
     ஆழகான கரைச்சிறகர் அருள்பொங்கப் பொறிக்கடவை
     அமாந்தருஞ் மன்னைநியே!

வாழி

ஏரிகொண்டு வயலுமுதே யெல்லோர்க்கு முன் வூட்டு
 மெழிலுழவர் இனிதுவாழி
 இடையிலாத்தெய் வந்பிக்கை இதயமதிற் குடிகொண்ட
 நாச்செழியா ஸினபுறுவாழி
 சீகொண்ட சைவனெநி தெளிந்ததன்ப டிரொமுகு
 பர்ப்பனாகள் சிறந்துவாழி
 தெய்வவழி பாடியற்றி மக்களது சிந்ததமிகப்
 பக்குவமாய்த் திருந்திவாழி
 கார்மேகங் கூடிநிதம் கனமழையாய்ப் பொழிந்திங்கு
 கமநிலங்கள் செழித்துவாழி
 கவிபாடு புலவர்கள் கருத்துடைய கவிதைகளாய்க்
 கனகமழை பொழிந்துவாழி
 நீரோவு வயல்களெலாம் நீரிறைந்து நெற்பயிர்கள்
 நிறைகதிரா போங்கிவாழி
 நிலைகொண்டு பொழுக்கடவை நின்றஞ்சு மம்மையான
 நிரஞ்சனியே: நிறைந்துவாழி:

வழகு பதிகம்

1. நாளென் செய்யும் கோளை
 செய்யும் நமலும் எனசெய்வான்
 ஊழியன் செய்யும் உடலை
 உறுத்துநோ யென்செயும் அரசு
 குங்குள் செய்யும்கோ ணகுளாம்
 தும்பி முகன்திரு வள்ளும்
 ஆள்கிகாண் டஅதுனால் தலைவரிக
 நல்ல நல்ல அடியார்க்கே!

2. திங்கள் புதன்வி யாழின்
 செவ்வாய் ஞாயிறு வெள்ளி
 பொங்கிரா குகேது சனியாம்
 புகல்நவக் கிரகங் களெல்லெயும்
 தங்கி யருள்கோ ணகுளாம்
 விநாயகன் தாங்கி யாட்டுள்ளாப்
 பங்க மிலையவை பலன்மிக
 நல்ல நல்ல அடியார்க்கே!

3. பற்றிய கிறுதி வாய்வுமுலும்
 பகாதலை வலிமண் டைக்கனாம்
 முற்றிய தொய்வு பீனிசம்
 முடக்குவா தம்தித் திடையின்மை
 நற்கதி யருள்கோ ணகுளாவி
 நாயகன் ஆட்கொண்டஅதுனால்
 தொற்றிநோய் தொடரா தலைவரிக
 நல்லநல் ஸககம் அழியார்க்கே!

4. அல்லற் படுத்தும் அடங்கா
           முனிபேய் பில்லி குளியம்
           தொல்லை கொடுத்து நாளும்
           துன்புறுத் துதொற்றுநோய் பலவும்
           நல்லன் கோண குளவி
           நாயகன் ஆட்கொண்ட அதனால்
           மெல்ல விலகியோ மூவை
           மிகநல் ஸந்ஸல் அடியார்க்கே!
5. வெப்பயரவு பூரான் கொடுக்கன்
           சிலந்திதேள் அரணை விடங்கள்
           வைத்துத் துளகொடு விடங்கள்
           வல்புலி கரடியா னனசிங்கம்
           ஜூயன் கோண குளவி
           நாயகன் ஆட்கொண்ட அதனால்
           செய்யும் தீங்கிலை அவைசெயல்
           மிகநல் ஸந்ஸல் அடியார்க்கே!
6. சண்டா எவஞ்சர் உறுத்தர்
           சதியா எர்கொலை ஞாகள்
           தொண்டா எர்குமை மதியா
           ஹாந்து கிணறு துரோக்கிகள்
           பண்டார் கோண குளப்பதி
           விநாயகன் பக்தர் கிட்ட
           அண்டா தஞ்சைவர் அவையிக்
           நல்ல நல்ல அடியார்க்கே!

7. அரணா டரியயன் அம்பிகை
     ஆழமு கன்வள் எரிகுஞ்சரி
     அருஞ்கலை வாணி செல்வி
     ஆன தேவர் பலரும்
     ஆருட்பெரும் கோண குளத்துறை
     ஜங்கர னாட்கொண் டஅதனால்
     திருவளம் மகிழ்ந்தனைப் பரவைமி
     நல்ல நல்லசீர் வழியார்க்கே!
8. குண்டுகள் பொழியும் விமானம்
     குடிகளை நடுங்கவைக் கும'செல்'
     கண்டதும் வெட்டிச் சுட்டுக்
     கொல்லும் கனிவிலாப் பாதகர்
     வண்டமிழ் அடியேற் குவழங்கு
     கோணகு னாட் கொண் டஅதனால்
     தெண்டனிட் டேசெலு மனவமிக
     நல்ல நல்லசீர் வழியார்க்கே!
9. செப்பிள மரணம் பித்துத்
     தீரா தகன்ம நோய்கள்
     வெப்பொடு குரிருட ஹானம்
     வெவ்வினை யூழ்கள் தாழும்
     உப்பிலன் கோண குளப்பதி
     யறையையன் ஆட்கொண் டஅதனால்
     அப்படி யண்டா தவைமிக
     நல்ல நல்ல அடியார்க்கே!

10.   வாழ்வினி லண்டி நின்று
           வருத்தி வாட்டிடா துன்பம்
           ஹழுவினை பலவு மாகீ
           உறுவினை வந்துந வியாவணம்
           வேழ முகன்கோ ணகுளம்
           வீந்றிருப் பானரு ளாசி
           வாழ்வு நலம்பெற மிகநல்
           எந்தெங்கோ ஒயாக்கே!
11.   நம்பி யாண்டான் நம்பி
           நபம்பெற வருளி யாண்ட
           தும்பி முகன்கோ ணகுளம்
           துலங்கு மையபன் அருளாசி
           நம்புக விராயன் மனையாள்
           நலம் பெறச் சொன்ன பத்தும்
           நம்பினா ஒதியேத் தினைங்கரன்
           நல்லருள் பெற்றுய் வருய்வஞே

பரந்தன் ஜுந்தாம் வாய்க்காலின்
எழுந்தருளியிருக்கும் வரசித்தி
விநாயகர் திருவூஞ்சல் பதிகம்

எண்ணும் பொருள்கரும் எல்லாம் நிறைத்துக்கு
நண்ணும் கலைஞரானம் நாவருஞம் - கண்ணுதலின்
மண்டத்தான் அண்டத்தான் வண்டத்தான் ஆஸமா
கண்டத்தான் உய்துவேழம் காப்பு

திருவூஞ்சல்

1. ஒங்கார உட்பொருளை யுலகு ணர்த்தும்
ஒத்திய தக்தவத்தின் உண்மை யுட்டி
நீங்காத மெய்யயியார் நெஞ்சத் தென்றும்
நிறைவான திருவருளை நீலைநி ஆத்தி
தேங்காலி திருற்றுத் தென்னை வாடை
செந்நெல்மா செழித்தோங்கு பரந்தன் தூண்பால்
ஆங்கான நீவழிகால் ஜந்தின் மேவும்
வரசித்தி விநாயகரே ஆம் ருஞ்சல்!
2. நலமாரும் நான்மறைகள் தூணாய் நாட்டி
நயமாரும் நாதவிந்து விட்டம் பூட்டி
பொலமாரும் பூரணங்கள் பூவாய்ச் சூட்டி
புலமைமிகு ஆகமத்தாற் போர்வை மாட்டி
கலமாரும் வேளாளர் கைதொட்ட பாட்க
கனகமணித் திருவூஞ்சல் மீத மாந்து
வலமாரும் பரந்தனிறை ஜுந்தாம் வாய்க்கால்
வரசித்தி விநாயகரே ஆம் சூஞ்சல்

3. ஏற்றுமளி கலைகளெழில் விளாக்க தாக
என்னரிய தத்துவங்கள் கயிற தாக
தேற்றுமளி இறைஞானம் திலத மாகச்
செப்பரிய வேதங்கள் திரிக எாக
நாற்றுமலி மண்டபத்தின் நடுவே மைந்த
நவரத்னத் திருவூஞ்சல் மீத மாந்து
ஆற்றாலளி தெய்வமாக ஐந்தாம் வாய்க்கால்
அண்டியருள் விநாயகரே ஆழ ரூஞ்சல்
4. விண்ணனாந்த வேலவழும் விரும்பிப் போற்ற
வித்தைமிகு நாரதரும் வீணை மீட்ட
மண்ணனாந்த மாயவனார் மரபு ரைக்க
மறையவர்கோன் ஓமத்தீ வளர்த்து நிற்க
மண்சுமந்த சென்னியினார் மகிழ்ந்து வாழ்த்த
மகபதியும் சூரியனும் மறைக ஸோத
வண்ணமஸர் ஊஞ்சலிலே வந்த மாந்து
வரசித்தி விநாயகரே ஆழ சூஞ்சல்
5. தனமாரும் அடப்பையினைக் குபேரன் தாங்க
சந்திரனும் சூரியனும் தாளம் போ_
அனலாரும் அக்னிவாயு கவரி சீச
அன்னையுமை மார்பனைத்து அன்பு கொட்ட
தினமாரும் மணியோசை தீவிசக ஜெட்டும்
திருவருளின் மகிழ்மயினைத் தீட்டி நிற்க
மனமாரப் பரந்தனுயர் ஐந்தாம் வாய்க்கால்
மலரவருள் விநாயகரே ஆழ ரூஞ்சல்!

6. பண்ணாளும் பாணர்யாடு நாதம் மீட்டிப்
     பத்திலைசுவர் பண்ணாமயப் பாட யாட
     மண்ணாளும் காராளர் வள்கள் தூவி
     மனமார ஏத்திவழி பாடு செய்ய
     கண்ணாரத் திருக்கோலும் கண்டு கண்டு
     கசிந்தருகு கவிராயர் ஊஞ்சல் பாட
     மண்ணாளும் பரந்தனாரின் மாண்பு தாங்கும்
     வரசித்தி விநாயகரே ஆம் ருஞ்சஸ்
7. கச்சைவடம் முப்புரி ஜால் காற்றி லாடக்
     காதில்வெண் குழழதோடு கடுக்க னாட
     உச்சிமுடி மணிமகுடம் உலூங்கி யாட
     உடனிருக்கு மதியார்கள் உருகி யாட
     அச்சமிலை! அச்சமிலை யாமி ருக்க
     அச்சமேதென் றபயக்க ரங்கள் நீட
     மெச்சுபுகழ் பரந்தனாரின் மேவி வாழும்
     வரசித்தி விநாயகரே ஆம் ருஞ்சஸ்
8. பாராண்ட தமிழினத்தின் பண்டை யாட்சி
     பக்ரிந்தளிக்கு மாற்றுசைப் பக்க நாடு
     நேராகத் தலையிட்டு நிப்பந் திக்க
     நெறியிழந்த அரசானும் நினைவு மாறி
     ஊராண்மை தமிழர்க்கு உவந்த எிக்க
     உரிமைக்கொடி யீழுமண்மே லுயாந்த சைய
     வாராளும் பரந்தனொளி வாய்க்கால் ஜந்தின்
     வரசித்தி விநாயகரே ஆம் ருஞ்சஸ்!

9. ஆனைமு மானபொருள் ஆழ ரூஞ்சல்
     ஜந்துகரத் தந்புதனே ஆழ ரூஞ்சல்
     வானவர்கள் துயார்துடைத்தா யாம ரூஞ்சல்
     வல்லசுரன் வலியெயாழித்தாய் ஆழ ரூஞ்சல்
     மோனத்தருள் முதலே ஆழ ரூஞ்சல்
     முருகனுக்கு முன்வவரே ஆழ ரூஞ்சல்
     வானவரும் தொழுதேத்தும் ஜந்தாம் வாய்க்கால்
     வரசித்தி விநாயகரே ஆழ ரூஞ்சல்:
10. பிரணவம்தோ பொருளானாய் ஆழ ரூஞ்சல்
     பெருமானார் தேரொழித்தா யாம ரூஞ்சல்
     சரவணத்தார்க் கருள்புரிந்தா யாம ரூஞ்சல்
     சஞ்சலங்கள் ஹீப்பவரே ஆழ ரூஞ்சல்
     அரவணையான் மகுகோனே ஆழ ரூஞ்சல்
     உலவையினைக் கைலைசேர்த்தா யாம ரூஞ்சல்
     அருவருவாய் அமர்ந்தருளும் ஜந்தாம் வாய்க்கால்
     ஜங்கரனே திரு வூஞ்சல் ஆஹா ஆஹா

வாழி

செந்தமிழும் சிலமதமும்சேர்ந்து வாழி
     செய்யபவிகள் செழித்தேங்கித் தேசம் வாழி
     அந்தணர்கள் வேதநெறி அன்ற வாழி
     ஆவினங்கள் பால்சொரிந்து பெருகி வாழி
     சந்ததமார் இறைநாமம் சாற்றி வாழி
     தாய்தந்தை சம்ரத்தார் தாங்கி வாழி
     வந்திப்பார்க் கருள்சொரியும் ஜந்தாம் வாய்க்கால்
     வரசித்தி விநாயகரே வாழி! வாழி!!

ஐபமஸ்தனாய்.

**முருகை வூருள்மிகு யற்று
 விநாயகர் திருவூஞ்சல்
 காப்பு**

ஸ்ரீராமு மீளவளம் சிறக்க வோங்கு
 செந்தினல்வி ணேவெயலகள் நிகழு கன்ற
 போராமு கரைச்சிநகர் பெருமை காக்கும்
 பெருந்தியா யிரண்ணமடு பெருகி யோடு
 பாராராமு ஊற்றங்க ரையின் மேவு
 பாசகரன் திருப்பாதம் பணிந்து போற்றி
 ஏராராமு திருவூஞ்சல் இனிது பாட
 எம்பெருமான் இணைகழல்கள் காப்ப தாமே!

நாஸ்தி

ஒங்கார வட்பொருளை உணர்த்து கின்ற
 ஒளிமயமாயத் தோன்றுயிரிகள் உட்டு வாழ
 நீங்காத மலவிருளை நீங்க நீக்கி
 நிதமடியார் நெஞ்சுகத்தே நிறையப் பக்தி
 ஆங்காரு மெய்யடியார் அன்பு கூர
 அலங்கரித்த திருவூஞ்சல் மீத மரந்து
 பாங்காரு முற்றங்கரைப் பதியின் மேவு
 விநாயகப் பரம்பொருளோ ஜுங ரூஞ்சல்!

போரும் பிரபஞ்சம் பகடை யாகப்
 பேசரிய பிரணவமே பீட மாகச்
 சீராரும் திருவருளே விளக்க தாகச்
 செறிஞானம் கற்புர தீப மாக
 மாராரு மணிமாலை மறைக ளாக
 மணங்கமழும் சாம்பிராணி மந்தர மாகப்
 பாராரு முற்றஞ்கரைப் பதியின் மேவ
 பாலவிழு யகப்பிபாருளே யாழ ருஞ்சல்!

நலமோங்கு நால்வேதம் தூண்க ளாக
 நயமோங்கு நாதவிந்து கயிற தாகப்
 பலமோங்கு பரஞானம் விட்ட மாகப்
 பயனோங்கு பசுஞானம் பலகை யாக
 நிலமோங்கு உயிரினங்கள் நிகரமாக
 நிதம்புரி தானதமம் நீற தாக
 தலமோங்கு முற்றங்க ரைசாந் தெம்மைத்
 தாங்கியருள் விநாயகரே யாழ ருஞ்சல்!

அருவமென்று முருவமென்றும் அறிய வொன்னா
 அருவருவ மொன்றாகி யாதி யாகிக்
 கருதரிய வாக்குமனா தீத மாகிக்
 கனி ஞான வடிவாகிக் கால மெலாம்
 மருவிமரு வாதான்ம மலங்கள் போக்கி
 மாறாத வானந்த மபமாய்த தாங்கி
 திருமருவ முறுறங்க ரைசெ ஸிக்கி
 சேந்தகுஞம் விநாயகரே யாழ ருஞ்சல்!

கலைவிளங்கு மருட்பார்வை கருணை கூரக
 கதியருளும் கரங்களிலே கைலை காண
 மலர்விளங்கு திருவடியில் மஸர முக்தி
 மக்களும் மருணீங்கி மருவ ஞானம்
 தலம் விளங்கு தத்துவத்தின் தன்மை தோந்து
 சாத்துவிக குணமதனிற் சார்ந்து நிற்க
 கட்டவிடவாறு முரசைநகர் கமட்டபே சூற்றுக்
 கரையுறையும் விநாயகரே யாழ சூஞ்சல்!

விண்ணாரும் வேதநாதன் வேத மோத
 விளங்குசந்தி ரகுரியாகள் விளக்கம் தாங்கப்
 பண்ணோடும் தேவரம்பை பாடி யாடப்
 பரம்சிவனும் பார்வதியும் பரிவா யாட்ட
 மண்ணாரும் முரசைநகர் மக்கள் கஷதி
 மனமுருகித் திருவடியின் மலரிட் பேதத்த
 தண்ணாரும் பேருற்றங் கரையின் சார்ந்த
 தலத்துறையும் விநாயகரே யாழ சூஞ்சல்!

பொன்னாரும் மணிமவுலி பொலிவா யாடப்
 பொருந்துகுழை காதிரண்டின் புருவ மாட
 மண்ணாரும் புயமிரண்டும் மகிழ்வி னாட
 மணங்கமழு மலர்மாலை மார்பி ஸாட
 சின்னாரும் திருவடிகள் மெதுவா யாட
 தேவனியெங்கும் வெண்ணிறு பூச்ச தாக
 நன்றீரா சூற்றங்க ரையின் மேவி
 நஸமருளும் விநாயகரே யாழ சூஞ்சல்!

வேதநெறி தழைத்தோங்கி விளங்கச் சைவம்
 வேற்றுமதம் மாறுகின்ற விளைவு மாறப்
 போதமுடு யோகசாமி அரச சேவை
 புரிந்திங்கு வாழ்ந்தகாலை புரிந்து ணாந்தே
 யாதமொடு யோகபதி கமத்தி ணன்டை
 அருள்பரவப் புதிதாக அமைத்த கோயில்
 காதலொடு விரும்பியிங்கு கலந்திருந்து
 கருவைபொழி கணபதியே யாழ ரூஞ்சல்.

பார்காப்பான் கண்ணன்று பாகப் போரில்
 புதியிழுந்த பாண்டவர்கள் பக்க மாகப்
 பார்த்தீபன் சாரதியாய்ப் பங்கு கொண்டே
 பஞ்சவர்கள் வெற்றியீட்டப் பயத்த வாரே
 ஊராண்ட தமிழினத்தின் உரிமை மீட்கும்
 உறுபோரின் வெற்றி காண உதவி யாண்டு
 நீராரு முந்றங்கே ணிணிறைந் தூந
 நின்றாருஞம் விநாயகரே யாழ ரூஞ்சல்!

சங்கரனார் தன்னுருவே யாழ ரூஞ்சல்
 சதுர்மறைகள் உலகீந்தா யாழ ரூஞ்சல்
 பொங்குபுனல் ஊற்றமைந்தா யாழ ரூஞ்சல்
 போதமினிரீ சடைமுடியா யாழ ரூஞ்சல்
 கங்கணங்கள் கலகலென ஆழ ரூஞ்சல்
 காராளார் கருமமோங்க ஆழ ரூஞ்சல்
 பங்கமின்றிச் செய்யபயிர்கள் பலித்தே யோங்கப்
 பரம்பராருளே திரு வூஞ்சல் ஆழ ராஜா

பாழி

சீராரும் தெய்வபக்தி சிந்தை வாழி!

சேரடியார் திருக்கூட்டம் சிறந்து வாழி!
காராரும் கமநிலங்கள் காய்த்து வாழி!

கருமேகம் கனத்தமழை பொழிந்து வாழி!
நீராரும் இரண்ணமடு நிரம்பி வாழி!

நிறைசெல்வம் பெருகிநாடு நிறைந்து வாழி!
உயராரும் பேருற்றுங் கரையின் மேவு

ஓங்கார ஒளிவடிவே வாழி ! வாழி !!

ஏச்சரிக்ஷங்க

கந்தனுக்கு முன்னுதித்த கணபதியே எச்சரிக்கை!
 முந்தைவினை தீத்தருஞும் முன்னோனே எச்சரிக்கை!
 திருவளரும் முரசைநகர் தேவதேவே எச்சரிக்கை!
 அருள்நிறைபே சூற்றங்கரை அஸாந்தவரே எச்சரிக்கை!
 வேண்டுமெடி யார்க்கருஞும் வித்தகரே எச்சரிக்கை!
 காண்டற்கி னியவுரூட் கற்பகமே எச்சரிக்கை!
 ஒளவையார்க் கருளீந்த அருவருவே எச்சரிக்கை!
 அச்சது பொடி செய்த அற்பதனே எச்சரிக்கை!
 நிறைவிலாதார் நெஞ்சங்கள் நிறைபொருளே எச்சரிக்கை!
 கறையிலாத வாழ்வருஞும் கற்பகமே எச்சரிக்கை!
 இந்திரர்க்காய்க் காவேரி யீந்தவரே எச்சரிக்கை!
 பந்தபாசம் நீக்கியருள் பராபரனே எச்சரிக்கை!
 பாங்காரும் நீருந்துப் பாகமைந்தார் எச்சரிக்கை!
 ஒங்கார ஒண்பொருளே எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை!

பராக்கு

ஆதியினா திமுதல்வ னானார் பராக்கு
 ஆணைமுக மைந்துகர அழகே பராக்கு
 கருதரிய குழுதல்ளாக் கழலே பராக்கு
 கரடதட விகடகுட வயிறார் பராக்கு
 திருமருவ மூற்றங்கரை தேவே பராக்கு
 செந்நெல்லினை முரசைநகர்த் திருவே பராக்கு
 விக்கினங்கள் தீத்தருள் விநாயக பராக்கு
 தாவுயிரிகள் தோறுமரூட் தூந்தார் பராக்கு
 வேதங்கள் உலகுந்த விமலன் பராக்கு
 தன்னிகிரில் லாவருட் தலைவ பராக்கு
 முன்னோனென னவருஞும் முதல்வ பராக்கு
 பொங்குபுன ஹாற்றங்கரைப் பொளீவே பராக்கு
 தங்கியருள் எங்கும்நிறை தயாான் பராக்கு
 யோகசாமி உவந்தழித்த உருவே பராக்கு
 யோகபதி கமத்தெழுந்த ஒளியே பராக்கு
 ஓமென்ற பீரணவவுட் பொருளே பராக்கு
 ஒதரிய கட்ரோளியே பராக்குப் பராக்கு!!

மங்களாய்

மங்களாம் மங் களம்மாவ ரதனுக்கு மங்களாம்!
தங்கியருள் ஊற்றங்கரைத் தயாளனுக்கு மங்களாம்!
ஜிந்துகர ஆனைமுக ஜூயனுக்கு மங்களாம்!
கந்தனுக்கு முன்னுதித்த கணபதிக்கு மங்களாம்!
திருமறைகள் உவந்தளித்த தேவனுக்கு மங்களாம்!
திருவுருஞும் சேவாதிக்கு மங்களாம்! மங்களாம்!
சங்கரனார் தேரொழித்த தனையனுக்கு மங்களாம்!
மங்களாம் மங்களாம் செய செய மங்களாம் மங்களாம்!

சுபம்

நல்லூரான் பேருந்து நம்பு

1. புள்ளிமயி லேறிப் புவிவலந்வந் தானடியார்க்கு) அள்ளிக் கொடுக்கும் அருளினனாய்-வள்ளியுள் நல்லூர்த் தலமிருந்து நானும் அருள் புரியும் வஸ்ஸானை வந்து வணங்கு
2. சேவற் கொடி யேற்றிச் சீவலூச் செய்கின்றான் பாவ வினைகள் பறந்தோட் ஆவலதாய்க் குடிநல் ஹாத்தலம் கும்பிட் டவனருளை நாடிப் பெறுமின் நயந்து.
3. புள்ளிமயில் மீதுநல்லூர் போந்து விளையாடும் வள்ளி மணாளன் வடிவேலன் - உள்ளார அல்லும் பகலும் அவன்நாமம் உச்சரிக்க தொல்லைவரா காப்பான் துடைத்து
4. போற்றுவார் வல்வினையைப் போக்கி யருளீந்து ஏற்றுவா ரைக்கயிலை ஏற்று நல்லூர்-வேற்கோட்டம் நேரம் தவறா நிகழும் மணி யோலியாஸ் ஹரே சிறக்கு தூயாந்து
5. சீரான கல்விஞானம் செல்வட் போருளாலனத்தும் நேராக முன்வந்து நிற்குமே - ஓராங்கு நல்லைக் குமரவேள் நந்தாதம் போற்றுவாக்கு அல்லா வினைகள் அகன்று.
6. கரகங்கள் வீதியெலாம் காவடியா டன்பர் அரகுவோ கைக்ககம் விழ்வான்-பரவசமாய்க் கந்பு ரவொனிபிலே காட்சித்தும்- நல்லூரான் அறிபுத்ததக் காணலாம் அங்கு.

7. நல்லைநகர் வீற்றிருந்து ஞான ஒளிபரவ
அல்லும் பகலும் அருள்மயமாய்த்- தொல்லைதரு
பொல்லா வினையனத்தும் போக்கியடி யார்க்கருளும்
நல்லூரான் பேருடை நம்பு.
8. சென்டிடி குடும்ப கல்லூரிகளுடை
புள்ளி மயிலேறிப் போந்தங்கு- வள்ளலெனப்
பொல்லா வினையாவும் போக்கியருள் ஆனுகின்றான்
நல்லைப் பதியினிலே நானும்
9. நல்லைப் பதிநாடி நானும் தொழுவாரில்லம்
தொல்லைப் படைகள்முன் தோண்டோ- ‘செல்’லும்
தீசைமாறிச் செல்லுமே தீங்கொன் நிலையுள்
அசைபா அவனாடி அண்டு.

திருக்கீ தீச்சரப் பற்று

1. மங்கையும் மதியும் பாம்பும்
மணங்கமழு கொன்றை சூடும்
அங்கணி அருவரு வாயே
அடியளீ தம்மை யாட்கொள்
அங்கணி இடமாய்ப் பவியின்
அரூட்பெருந் தலத்த மாந்த
செங்கயல் வாவி சூழ்கே
தீச்சர சிவனே போற்றி

2. சங்கரா இறைவா சாம்பு
சதாசிலா அந்தி வண்ணா
பொங்கர நீறணி புள்யா
புங்கவி இடமாய்த் தோன்றி
எங்களை இருட்சிட தானும்
சசனே! மண்க மந்த
திங்கள் யீசெஞ்ச ணடக்கே
தீச்சர சிவனே போற்றி

3. பாரோடு விண்ணாய் எங்கும்
பரந்து வியாபித் தருளி
ஊரோடு உயிரிகள் யாவும்
ழிலை சக்ளி யாலே
சீரோடு படைத்துக் காத்தே
செகமெலாம் இயங்க வைக்கும்
ஸ்ரோகு வழிவாய்க் கலந்த
இறைவா திருக்கீ தீச்சரனே!

4. ஆடல ராகிக் கூத்து
     ஆஷநீ சுடலை நின்றாய்
     இடதைக் கையில் வேந்தி
     ஹரலாம் சுற்றி வந்தாய்
     பாடலின் குற்றம் கேட்டுப்
     பண்டமிழ் சங்கம் சென்றாய்
     தீஷாம் ஒய்யாமல் காணாத்
     திருக்கே தீச்சர சிவனே!
5. அழற்றினை யடைக்கச் சென்றே
     அடியதை பெற்றாய் அப்பா
     சோழற்றினை யுண்ணச் சென்று
     தொண்டனின் மகனைக் கவர்ந்தாய்
     வேற்றுரு வாகி வந்து
     வேதியன் அடிமை யென்றாய்
     அழற்றினை அன்பாக் காயே
     அம்பலத் தாடும் சிவனே !
6. போற்றிமே அடியார் உள்ளாம்
     புரிந்தாட் கொள்ள நீயே !
     மாற்றுரு வாகச் சென்று
     மனநிலை யாடுங் காலை
     தேற்றும் தான் சிந்தை
     தீற்றுவுறும் மற்றை மாறும்
     வேற்றுக்கை கண்டே யன்பு
     விளைத்திடும் சிவனே போற்றி

7. போல்லா வினையேன் உடனைநான்
     புகழு மாவறான் நறியேன்
     அல்லா வினைகள் போக்கி
         யணைத்தாட் கொள்ளவ நானும்
         நல்லா ணாகிச் சமய
         ஞானம் பரப்ப எங்கும்
         வல்லாய் பாலா வியின்பால்
         மருவிய ட்ரானே பேறுநி
8. தேவருக் கந்நாள் அசர்ர்
     செய்தவை போல இன்றும்
     காவல்ர் கொடுமைக் காளாய்க்
         கலங்கிடும் துறிழூ துயயரைத்
         தாவரன் நீயே யல்லால்
         தாங்கு வாரிஸ்லை யப்பா
     தேவருக் குதவ முருகன்
         திருவுளங் கொண்ட சிவனே !

நாடும் பயிர்கள் நயக்க

1. போட்ட நெல்லோ முளையாமற்
புவியிற் சம்மா கிடக்கிறதே
தேட்டம் வீணே செலவாச்ச
செய்வ தென்ன மேலுயினி
நாடிற் கலகம் ஒரூபக்கம்
நாடு ஆள்வார் மறுபக்கம்
கூட்டில் வாழும் குரங்கானோம்
கோண குளத்துக் கணபதியே !
2. ஆட்டம் காணா தெம்வாழ்வில்
அண்டிக் காத்து அருள்சொரிந்தே
போட்ட விதைகள் கருவாகிப்
பொருந்த முளைகள் வயலெங்கும்
வாட்ட மின்றி வளர்ந்தோங்கி
வளமாய்ச் செழித்தே விளைவாக
கூட்டி வைத்தல் உன்கடனே
கோண குளத்துக் கணபதியே
3. மாடும் கலப்பையும் இல்லாமல்
மண்ணை யுழுது பயிரிடவோ
ஒடும் இயந்திர உதவிநம்பின்
உதவா நிந்த மழைகாலம்
மேடும் பள்ளமும் ஒன்றாக
வெள்ளாம் மேவிபோ தோறாக
நாடும் பயிர்கள் உண்டாக
நயமாய் இறைவா அருள்வாயே !

4. பாட்டுப் பாடி உன்மீது
     பலனைப் பெற்றேன் பலகாலும்
     மீட்டும் மீட்டும் துதிபாடி
     வேண்டி நிற்பேன் இனிமேலும்
     நாட்டு நிலைமை காணாயோ
     நம்மிடா இனியும் போக்காயோ
     கொட்டும் மழையைக் குறையாயோ
     கோண குளத்துக் கணபதியே !

5. அல்லும் பகலும் உன்னடியே
     அண்டித் துதிக்கும் அடியேன்மேல்
     எல்லாம் வல்ல இறைவாந்
     ஏனோ தானோ என்றிருப்பின்
     சொல்லத் தெய்வம் வேறுண்டோ
     துணைக்கு யாரும் வருவாரோ
     கொல்லும் படைகள் கொடுமைநீக்காய்
     கோண குளத்துக் கணபதியே !

கோவைங்குள விநாயகர் முனையிட்டுப் பதிகம்

1. நிலையில்லா வடலை வளர்க்க
நிதமும் வியர்வை சிந்தி
விலையாப் பெற்ற ‘ருக்ரா’
வீணா பழிக்கக் கண்டும்
நிலையாம் மொனித் திருப்ப
சிறப்போ சித்தங் கூந்தக
கொலையார் திருப்பிக் கொடுக்க
அருள்கோண குளக் கோவே

2. செய்வ தறியேன் இந்தத்
தேகம் இருக்கும் வரையான்
பொய்க் எவுவஞ் சமிலை
போக்கிப் புவியில் வாழக
கையில் பணமில் ஸலயேற்
கணமும் நோக்க ருலகார்
தெய்வம் நீயே யல்லால்
திருவ ருள்செய யாரே !

3. தெய்வம் நீயே யென்னத்
தினமும் புகழ்ந்து பாடுவ
பொய்ய ஸவென இப் பூ
புரிந்துவனப் போற்று மாறு
செய்வை செய்வை திருவருள்
நோக்கு ‘ருக்ரா’ கிடைக்க
வையம் புகழ்கோ ணகுளம்
வாழே ரம்ப முரத்தியே!

4. பொல்லா னேனும் நானும்
     பொழுதுழுனைப் போற்றும் நாயெனை
     நல்லா னாக்கி ஞானம்
     நல்கிக் காப்பநின் கடன்லால்
     அல்லா னெனவெ யுக்கின்
     ஆரிடம் சென்று முறையிட
     ஏல்லாம் வர்த்தி ரோகை
     குளம்வா மூரம்ப மூரத்தியே !
5. அண்டாக் கா கக்க யமுக
     இக்ரனை அழித்த தேவே
     கண்ணிய மின்றி மக்கள்
     கைப்பொருள் யாவும் பறித்தே
     எண்ணி லாத்துங்பங் கள் தந்
     தெக்கா எழிடும் எத்தார்
     பண்ணி குகொடுமை பார்த்தும்
     பாநாமுக மேந்தா னின்றே !
6. எத்தனை காலம் மக்கள்
     இத்தனை துண்பம் சகிப்பர்
     பெந்தவர் பிள்ளை காக்கப்
     பேதையர் உடமை காக்கச்
     சித்தமும் கலங்கிப் புலம்பித்
     தெருவிலில் அலையும் காட்சி
     அந்தனே காண்பாய் காண்பாய்
     அனைத்தையும் படைத்தாய் கானே !

7. உலுத்தரின் கூட்டம் தாமே
     ஊரினை யாள என்னிக்
     கொலைக்கள மாக நாடு
     கொடும்பகை மூச் செய்து
     வலுக்கட் டாயமாய்ப் பிடித்தே
     மக்களை வதைத்து வருத்திக்
     கொல்லு கின்றார்கள் அந்தோ !
     கோண குளம்வாழ் கோவே !

8. ஆட்சியைத் தாமே யேற்று
     அவனியைக் காப்போ மென்றே
     குட்சியார் வலையிற் சிக்கி
     சுதந்திர வாழ்வைச் சிதைப்பார்
     வீட்சியைத் தழுவுவ ரன்றி
     வெற்றியே காண மாட்டார்
     ஆட்சியை நல்லார் பற்ற
     ஜங்கரா அருளிக் காவே !!

9. வீட்சியின் விளிம்பில் நிற்கும்
     வெறிய கொட் டமடங் கவருள்
     ஆட்சியைச் செலுத்தி ‘ருக்ர்’ ...
     அகந்தனைச் சேர வைக்கும்
     காட்சி கண்டுகண்ட டியனேன்
     கரங்குவித் தேத்தி நின்மேல்
     மீட்சியின் பதிகம் பாடும்
     மீளா அடிமை அடிமையே !

10. அன்றுந் அணைத்த ரூளாண்டே
அடியனைக் காத்த வாயே
இன்றுமே காப்பாய் ! காப்பாய் !!
ஈசனே காப்பாய் ! காப்பாய் !!
என்றுமே நின்க ழலேத்தும்
எளியனுக் கிரங்கிக் காப்பாய்
குன்றுதோ யுறைகுக்காக் குதவ
சோலை ஆளாவி நாயுகனே !

11. நம்பிக் கருளித் திருமறைகள்
நயக்க வைத்தா யுலகாரும்
தம்பிக் குதவிக் குஞ்சரமாப்ச
சபரன் மகளைச் சேரவைத்தாய்
செம்பைக் கவிழ்த்தே ஆஹாக்கித்
தேவேந் தீரன்பூங் காகாத்தாய்
நம்பி யிரந்தேன் எளியேனும்
நலமா யருள்வாய் அருள்வாயே !

12. முன்னை நம்பிக் கருளினை
முதலே பொய்யோ ! பொய்யோ !!
அன்னை ஒளவைக் கருளினை
அதுவும் பொய்யோ ! பொய்யோ !!
பின்னை அகந்தியர்க் கருளிய
பிள்ளைநீ அலவோ ! அலவோ !!
இன்னும் மௌனம் மௌனமோ
இறைவ அருள்வாய் ! அருள்வாயே !!

பணிக்கள் தூணம் விநாயகர் திருவுஞ்சல் காப்பு :

சீபுத்த சைவமதம் சிறப்புற் றோங்கித்
 திகழ்வன்னி வளநாட்டிற் கொருசார் பாகப்
 பார்புத்த பணிக்ககுளாப் பதியின் மேவிப்
 பரிபாலித் தருள்சித்தி விநாய காமேஸ்
 ஏர்புத்த ஊஞ்சலிலை இனிது பாடி
 எம்பெருமான் திருவழிகள் இறைஞ்சி யேத்த
 கார்புத்த கோணகுளக் கரையு றையுற்
 கடம்புத்த கணபதிதாள் காப்ப தாமே !

நாவு

1. ஒங்காரத் தெழுசக்தி உலகி யங்க
 உந்தசக்தி யாகுமெனும் உண்மை கூரும்
 நீங்காத திருவருளின் நிறைவ தாகி
 நின்றுலகை நெறிப்படுத்து நிமலன் கோவில்
 ஆங்காரு மதியார்கள் அன்பு கூர
 அலங்கரித்த திருவுஞ்சல் மீத மரந்து
 பாங்காரும் பணிக்ககுளாப் பதியின் மேவு
 பரசித்தி விநாயகரே ஆஹர் ஊஞ்சல்
2. பாமேவ ஆகமங்கள் பலகை யாகப்
 பயன்மேவு நால்வேதம் படைய ளாக
 பூமேவ பூணங்கள் புலமை யாகப்
 போருந்துகலை எண்ணெண்டும் புட்ப மாக
 மாமேவு உபநிடதம் மணிக ளாக
 ஸருவபிர ணவமாகு மஞ்ச மேறித
 தேமேவ பணிக்ககுளாம் செழிப்புற் றோங்கச்
 சித்திவிநா யகமுதலே ஆஹர் ஊஞ்சல்

3. ஆர்த்தபிறப் பகலாப்பொ நிமலம் ஆன
 ஜந்துமுன்றும் அண்டியுளம் அடியார் ஆன்மா
 பேர்த்தும்பி நவிக்கடலுட் பினித்த மிழ்த்தா
 பேறுதரு திருவடிக்கீழ்ப் பினைத்த ணைக்கும்
 மூர்த்தியெனத் தேவரோடு முஞ்சு னாரும்
 முதல்வணக்கஞ் செலுத்துவின்ற முதன்மைத் தேவாய்
 சீத்திமிகு பணிக்ககுளச் சேர்வு றையும்
 சித்திவிநா யகமுத்து ஆங்காலி ஊர் ஊஞ்சல்
4. அரியயனார் மஸ்சிந்த அமரர் கோனும்
 அழலவனும் அயல்மேவி அடப்பை தாங்க
 அருள்நந்தி கைப்பிரம்பாய் அலைய டக்க
 அமரரோடு முனிவர்கள் ஆடப் பாட
 இரவிசசி எழிலாரும் தீப மேந்த
 இறையவனார் இறைவியொடும் இனிது வாழ்த்த
 திருவளாரும் பணிக்ககுளம் சோந்து வாழும்
 சித்திவிநா யகப்பெருமான் ஆங்காலி ஊஞ்சல்
5. விண்ணாரும் நாரதாக வீணை ஒற்ற
 வேதனோடு நாமகளும் வேதம் ஒத
 பண்ணாரத் தேவரம்னா பாட ஆடப்
 பணிக்ககுளம் வாழுடியார் பரவி யேந்த
 கண்ணாரத் திருக்கோலம் கண்டு கண்டு
 கவியுரைத்த கவிராயர் கசிந்து போற்ற
 மண்ணாரும் பணிக்ககுளம் மருவி வாழும்
 வரசித்தி விநாயகரே ஆங்காலி ஊஞ்சல்

6. கலையாரும் தீருமுகம்நேர் கருணை சொட்ட
                   கதியருளும் கைகளிலே ககனம் கிட்ட
                   அஸராரும் தீருவடிக்கீற் அஸர முக்தி
                   அண்டமெலாம் தொந்தியிலென் அடக்கம் காட்டி
                   நிலையாரும் சைவமதம் நீடு ஒங்க
                   நெஞ்சகத்தே இறையன்பு நிறைவு கொள்ள¹
                   அலையாரும் பணிக்ககுளம் அண்டி வாழும்
                   அரூட்சித்தி விநாயகரே ஆங்க ஊஞ்சல்
7. அருத்தமுள சென்னிமுடி ஆரும் மின்ன
                   அப்பமளி கரவிரலின் ஆழி துன்ன
                   பொருத்தமுள முத்தாரம் மார்பில் என்னப
                   போதனானம் தீருவடியிற் புலாந்து மன்ன
                   விருத்தமுள செந்தமிழ்வாய் விரும்பி யுன்ன
                   வேதமந்ரம் வேதியர்கள் விரித்துப் பன்ன
                   தீருத்தயுள பணிக்ககுளம் சேந்து நையும்
                   சித்திவிநா யகப்பொருளே ஆங்க ஊஞ்சல்
8. பாரானும் அரசர்நீள் பகைமை நீங்கிப்
                   பன்டையாட்சி தமிழருக்குப் பகிர்ந்த ஸிக்க
                   வராரும் தமிழினத்தீன் கொடிகள் எங்கும்
                   இசைவாக நீன்றசைய ஈழ மன்மேல்
                   சீராரும் சைவமதம் சிறப்புற் நோக்கிச்
                   செகமெல்லாம் தமிழ்மொழியின் சீத்தி மேவ
                   பேராரும் பணிக்ககுளம் பெருமை பேணிப்
                   பிறங்குசித்தி விநாயகரே ஆங்க ஊஞ்சல்!

9. அருளொமுகு சென்னிமுடி அசைந்தே ஆட
அமரரோடு முனிவர்கள் அணியாய் ஆட
புருவமொரு நயனங்கள் பொருந்தி ஆட
போதமலி செஞ்சடையும் பொலிவாய் ஆட
அருகமாந்து மையவனும் ஆட்ட ஆட்ட
அருமறையா னமைந்தவூஞ்சல் ஆட ஆட
திருவளாளி பணிக்கக்குளம் செழுமை நீட்ச
சித்திலிநா யகப்பெம்மான் ஆஹ் ஊஞ்சல்!
10. ஜங்கரனே அருஞருவே ஆஹ் ஊஞ்சல்
அரிசாபம் விமோசனித்தாய் ஆஹ் ஊஞ்சல்
பொங்குபுனல் சடைவைத்தாய் ஆஹ் ஊஞ்சல்
பொதியமுனிக் கருளிநின்றாய் ஆஹ் ஊஞ்சல்
சங்கரனின் தேரெழுத்தாய் ஆஹ் ஊஞ்சல்
சஞ்சலங்கள் தீப்பவனே ஆஹ் ஊஞ்சல்
திங்களனி பணிக்கக்குளம் மேவ சித்தி
விநாயகரே திருவூஞ்சல் ஆஹ் ஆஹ்
- வாழி
11. காராள் விளைநிலங்கள் காய்த்து வாழி !
காலமெலாம் தெய்வசிந்தை கனிந்து வாழி !
நீராரும் பணிக்கக்குளம் நிரம்பி வாழி !
நீதிநெறி மனிதநெஞ்சம் நிறைறந்து வாழி !
தீராத வினைகளெலாம் தீர் மக்கள்
சிந்தைநானும் அகிம்சைவழி தீளைத்து வாழி !
பாராரும் பணிக்கக்குளப் பதியின் மேவ
பரசித்தி விநாயகரே வாழி ! வாழி !!

எச்சரிக்கை

பிரணவப் பெரும்பொருளே எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!
 சரவணன் தமதன்னல் எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!
 பாரதம் மலைவரைந்தார் எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!
 பாவங்கள் தீந்தருள்வார் எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!
 பரமனார் தேவோடித்தார் எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!
 பரந்தாமற் கருளப்பிந்தார் எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!
 பாரார் பணிக்ககுளம் பழனஞ்சுழு பழியமாந்த
 சீரார் சித்திவிநாயகர் எச்சரிக்கை ! எச்சரிக்கை !!

பாராக்கு

ஆதிமுத் ஸான பொருளே பராக்கு
 ஒளவெல்லையக் கைலைசேர்த் தாண்டார் பராக்கு
 பாதிமதி சடைவைந்த பண்ணவன் பராக்கு
 பாவவிளை போக்கி யருள்பரன் பராக்கு
 சீதப்புணல் வயல்குழு பணிக்ககுளம்
 சித்திவிநி நாயகர் பராக்குப் பராக்கு

மங்களாம்

மங்களம் மங்களம் மாழுகற்கு மங்களம்
 எங்குமதி றைந்தருள் ஈசனுக்கு மங்களம்
 ஜங்குஞ் ஆனனமுக அழகனுக்கு மங்களம்
 அமராடிறை கணைந்த ஜயனுக்கு மங்களம்
 திருமுறை உலகளித்த தேவனுக்கு மங்களம்
 கரவிளை ருளமாரும் கணபதிக்கு மங்களம்
 பொங்குளி பணிக்ககுளப் போதனுக்கு மங்களம்
 மங்களம் மங்களம் குபமங்களம் மங்களம்

திருவோங்கு வன்னிவள நாட்டின் தென்பால்
சிறந்தோங்கு பணிக்கருளப் பதியின் மேவு
அருளோங்கு சித்திவிநா யகப்பெம் மான்மேல்
அன்போங்கு இராசையன ஸித்த பத்தும்
இருளோங்கு மும்மலத்தின் இடர கற்றி
இசைவான பக்திநெறிக் கீட்டுச் செல்லும்
பொருளோங்கு ஊஞ்சலிதைப் புகலக் கேட்பார்
போன்றுலக வாழ்வுவிகப் பொருந்து வாரே!

குபம்

வடிவாய்ப் பைரவ புளியங்குளம் ஆதிவிநாயகர் திருப்பள்ளியழக்கி

ஒங்காரத் தொண்பொருளாம் ஓளிக்குள்ளே
 ஒளியாகி யோங்கு சக்தி
 தேங்காத நிலையருளும் ஆனந்த
 சிற்சக்தி யாக ஆன்மா
 நீங்காத திருவருளின் நிலைக்கருளும்
 நீள்வைரவ புளிபங்க குளமேற்
 பாங்காரும் ஆதிவிநா யகாபாத
 பங்கயங்கள் போற்றி ! போற்றி !!

நாசப்

1. போற்றியெம் பிரவணவப் பெருந்தகைப் பொருளே !
 பலாந்ததிப் புவியிருள் அகன்றத டியார்கள்
 ஏற்றிநின் திருவருள் இறைஞ்சியுள் ஏத்த
 ஏற்றகா ஸமிதெனக் குழுவினர் உழவர்
 மாற்றுயா தானியம் மலிவுற விளையும்
 வைரவ புளியங்கு ஸாதியைங் கரணே !
 தோற்றிடு வினையெலாம் துடைத்தரு ஸாஞ்சும்
 தும்பிமா முக! பள்ளி எழுந்தரு ஸாயே !

2. கதிரொளி பட்டாந்ததிக் ககனவெ ஸியெங்கும்
 காரிருள் கலைந்தெளித் தாரகை கவிய
 புதுவித உளத்தொடு பொழிமலர்க் கையாய்ப்
 போந்தனர் அடியருள் பூங்கழல் போற்ற
 மதுவிலி தாமரை மலர்ந்லர் கின்ற
 வைரவ புளியங்கு ஸாதியைங் கரணே!
 விதிவச முழுதுயா விலக்கருள் வல்ல
 விநாயக! திருப்பள்ளி எழுந்தரு ஸாயே!

3. கூவின கோழிகள் குரவிசை கொடுத்த
குயிலினம்! கூடின குருகுகள் கழலி
ஆவினம் பாஸ்கரந் தம்ம! வென் றலறி
அழைத்தன சேயினை அணைத்துண ஷ்ட்
வாவிகொள் வளநகர் வவுனியா மேவு
வைரவ புளியங்கு ளாதியைங் கரனே!
பாவியெ மையும ஜைத்தகுள் ஆனும்
பாகக ரா! பாஞ்சி டாக்டர் ளாயே!
4. பண்ணிசை வாத்தியம் பயிலுனர் ஒருபால்
பாடலொ டாடலசெய் பாவையர் ஒருபால்
விண்ணகத் தேவரர் விஞ்சையர் ஒருபால்
வேதுமந் திருரூரை வேதியர் ஒருபால்
மண்ணகத் தார்க்குயர் வாழ்வளி வள்ளி
வைரவ புளியங்கு ளாதியைங் கரனே!
எண்ணில் கூடின் எழில்முகங் காண
எம்பெரு மாங்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!
5. படைப்பதும் காப்பதும் பரிவிலா தன்பர்
பவவினை நீக்கினின் பேரஞ்சுட பயனை
துடையவொட் பாதுளம் அண்டிய லைப்ப
தானமும் மலவிருள் போக்கிய ரூள்வாய்
படைநிறைந் தோட்டீ மருதஞ்செச் ழிக்கும்
வைரவ புளியங்கு ளாதியைங் கரனே!
கடையவ ரென்னினும் கருணைகாட் டவல்ல
கற்பக ! திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே !

6. ஆதியும் அந்தமும் நடுவுமில் ஸாயுன்
     அருள்விளை யாடலை அமரங்கு அறியார்
     எதில் அடியவர்க் கெளியனாய்த் தோன்றி
     இன்னருள் புரிந்தவர் இடபிளைந் துடைக்கும்
     மாதொரு பாகனார் மகிழ்ந்தயல் உறையும்
     வைரவ புளியங்கு ளாதியையுஞ் கரனே !
     ஏதையெம் பணிகொள் ஏற்றுவை யருஞும்
     எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே !
7. ஆட்டுவ ரொருவரின் ஆதா வின்றி
     ஆடுமோ போம்மையும்தானதாய் அந்த
     ஆட்டிடும் சக்திய தாகநின் றுலகின்
     அனுமதுல் அனைத்தையும் ஆட்டுவான் நீயாம்
     மாட்சிகொள் பண்டார வன்னியாண் டிருந்த
     வைரவ புளியங்கு ளாதியைங் கரனே !
     நாட்டிலு றப்பகைநீங் கநயம் ருஞும்வி
     நாயக! திருப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே !
8. இந்திரன் தவவழி இனிதுலை வேண்ட
     இளைத்தபார் நந்தனம் இரட்சிக்க விரும்பி
     தந்திரக் காகமாய்த் தயிழ்முனி கலசம்
     சரிந்துநீள் காவிரி தரணிபா யவைத்தாய்
     வந்தவர்க் கடைக்கல வாழ்வளி வன்னி
     வைரவ புளியங்கு ளாதியைங் கரனே!
     எந்தைநின் திருவிலை எண்ணில் புகழ்
     எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!
9. ‘செல்’ அடி தாங்கொணாச் சேர்மனை குற்றும்
     தேடிய தேட்டமூர் அனைத்துமே விட்டு
     அல்லலும் நடியவர் அகதியாய்ப் பலரும்
     அடைக்கலம் நீயென ஆலையும் வந்தார்
     புல்லென வைத்தபோ ரும்பொலி சொரிநெற்
     புலம்வைர வடினியங் குளாதியைங் கரனே!
     அல்லவென் நெறமைத்தள்ளா அனைத்தருள் ஆஸும்
     ஆரமுதே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

10. விண்ணகத் தாரமுதல் மேவுல கணத்தும்
 விழைந்துனை முதற்றொழு விழுத்தகை யுடையாய்
 எண்ணகத் தேதுசார் எண்ணங்கள் தோன்றி
 இருவினை மும்மல இருளெமை அமுத்தா
 கண்ணகத் தடிமைக விராயனும் திருவார்
 காட்சிகண் குண்டுபோ டித்தொழு அருளாய்
 மண்ணகம் மல்லவர வளியங் குளாதி
 மகாவிநா யகி பள்ளி ஏழந்தரு ளாயே!

ஷாஸ்திரங்கள்

ஆலய மாமணி யோசையிலே

பக்சவி

ஆலய மாமணி யோசையிலே - தேவ
 அருள்மொழி யெங்குமே கேட்குதம்மா

ஷாஸ்திரங்களி

சாலவே அங்கு யென்னைத் தேவகுருல்
 சந்தி தான மழைக்குதம்மா - அந்த(ஆலய)

ஶாஸ்தி

ஆராத பக்தி யண்டி யெனைத்
 தீராக்கா தல்தந்தே தேவனை
 வாராய்நீ வாராயை னவலிந்தே
 யோராங்கு மணியோசை யொலிக்குதம்மா-அந்த(ஆலய)

சாராதே சஞ்சலங்கள் சந்திருவாம்
 பேராளன் பேராளுள் பெற்றுய்ய
 நேராக ஒடோடி நித்தனை
 சாராதி னித்தங்க மாட்டேனம்மா -அந்த(ஆலய)